

Seppo A. Teinonen
– suuren vaikuttajan
elämäkerta s. 8

ELOKUVA:
Maria Magdaleena s. 12

Maltan ritarikunnalle
uusi suurmestari s. 20



Pyhän isän saarna:
Leipä ja sana
s. 6

FIDES



KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 5 • 11.5.2018



Uusi nuntius
vierailulla s. 10

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • In English • Ohjelmat

Pääkirjoitus

Krusifiksi



Kristinusko on ylivoimaisesti voimakkain yksittäinen osatekijä siinä, miten ja miksi Euroopasta tuli Eurooppa, sellainen Eurooppa, jonka sivistykselliset ja humanistiset periaatteet ovat sittemmin levinneet yhä laajemmalle, lähes kaikkialle maailmaan. Näitä periaatteita pidetään hyvästä syystä nykyaikaisen ihmisoikeusajattelun ja vapaan, demokraattisen yhteiskunnan kantavina voimina. Ajatellaanpa vaikka vain sitä, kuinka ehdoton on jokaiselle ihmiselle kuuluva luovuttamaton ihmisarvo.

Kristinuskon merkitys on alusta alkaen, Jeesuksen Kristuksen lunastustyön dramaattisimmista hetkistä alkaen, käynyt ilmi mitä kauuneimmalla ja samalla mitä julmimmalla tavalla krusifiksissa, joka on täydellisen uhrautumisen ja rakkauden merkki, merkki kuolemasta mutta samalla myös luvatusista ylösnousemuksesta, sillä se, joka tuolla ristillä riippuu, on maailmankaikkeuden Herra.

Saksan eteläisessä Baijerin osavaltiossa on tehty päätös ripustaa krusifiksi näkyville kaikkiin osavaltion virastorakennuksiin. Päätöksen mukaan krusifiksi ei niinkään ole merkki uskonnosta, vaan se "edustaa osavaltion historiallista ja kulttuurista luonnetta" (YLE, 24.4.2018).

Baijerissa tehty päätös on jakanut mielipiteitä. Joidenkin mielestä on mahdotonta erottaa krusifiksia ja uskontoa – kristinuskoa. Joidenkin mielestä krusifiksi on hyökkäys muita uskontoja tai yhteiskunnan maallisia toimintaperiaatteita vastaan.

Asian voi nähdä myös toisin. Krusifiksi todella kertoo jotakin olennaista tuon maan ja koko tämän maanosan historiasta, arvoista ja perinteistä. Se kertoo siitä, minkä perustalle kaikki on rakennettu, se kertoo periaatteista, joista ei – ainakaan Baijerissa – olla valmiita luopumaan. Sitä voi pitää myös turvallisena ankkurina, joka pitää laivan paikallaan kovassakin myrskyssä.

Krusifiksi ei ole vaarallinen symboli. Suurempi vaara on siinä, jos se nimenomaisesti halutaan ottaa seinältä alas ja panna pois näkyvistä.

M. Tervaportti

Ajankohtaista



Hiippakunnan pyhiinvaellus Köyliöön

Pilgrimsvandring till Kjulo | Pilgrimage to Köyliö
15.-17.6.2018 (ks. sivu 4)
(Messu | Mässa | Holy Mass: 17.6. klo 13.)

Hiippakuntajuhla Pyhän Laurin kirkossa Lohjalla

Stiftsfest i Lojo kyrka | Diocesan Feast in Lohja Church
Lauantaina 11.8.2018 klo 11 (lördag; Saturday)

Lisätietoja seuraavassa lehdessä ja seurakunnista.
Mera information i nästa Fides och i församlingarna.
More information in the next Fides and in the parishes.

Pyhän Petrus Canisiuksen rukous

Kaikkivaltias iankaikkinen Jumala, Herra, taivaallinen Isä! Katso rajattoman laupeutesi silmin kurjuuttamme, ahdinkoamme ja hätäämme. Armahda kaikkia kristittyjä, joiden puolesta ainosyntyinen Poikasi, rakas Herramme ja Pelastajamme Jeesus Kristus vapaaehtoisesti antautui syntisten käsiin ja vuodatti kalliin verensä pyhällä ristinpuulla. Tämän Herran Jeesuksen kautta käännä pois, armollisin Isä, ansaitut rangaistukset, nykyiset ja tulevat vaarat, vahingolliset kapinat, sota-aseet, nälänhätä, sairaudet, ahdingon ja kurjuuden ajat. Valaise ja vahvista kaikessa hyvässä hengellisiä ja maallisia johtajia ja hallitsijoita, jotta he edistäisivät kaikkea sitä, mitä sinun jumalallinen kunniasi, meidän pelastukseemme, yleinen rauha ja koko kristikunnan hyvinvointi kukoistaakseen vaativat. Anna meille, oi rauhan Jumala, todellinen ykseys uskossa vailla kaikkea jakautumista ja eroamista; käännä sydämemme todelliseen katuumukseen ja elämämme parantamiseen; sytytä meissä rakkautesi tuli; anna meille kaiken vanhurskauden nälkä ja jano, jotta me kuuliaisina lapsina elämässä ja kuolemassa olisimme sinulle mieleen ja otollisia. Rukoilemme myös, niin kuin sinä, oi Jumala, tahdot, että rukoilisimme ystäviemme ja vihollistemme, terveiden ja sairaiden, kaikkien vaivattujen ja kärsivien kristittyjen, elävien ja kuolleiden puolesta. Sinulle, oi Herra, olkoon mieleen kaikki tekemisemme ja jättämisemme, työmme ja toimemme, elämämme ja kuolemamme. Anna meidän nauttia armoasi täällä ja päästä kaikkien valittujesi joukkoon, että me iankaikkisessa ilossa ja autuudessa kiittäisimme, kunnioittaisimme ja ylistäisimme sinua! Anna se meille, oi Herra, taivaallinen Isä! Jeesuksen Kristuksen, rakkaan Poikasi kautta, joka sinun ja Pyhän Hengen kanssa samana Jumalana elää ja hallitsee iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Suom. Benedictus XVI:n kirjassa Viimeisiä keskusteluja, KATT 2017

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2018
81. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
6-7	28.5.	8.6.
8	30.7.	10.8.
9	3.9.	14.9.
10	1.10.	12.10.
11	29.10.	9.11.
12	3.12.	14.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio I B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen I B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470

Katolisella tiedotuskeskuksella ei enää ole fax-numeroa. Katolsk informationstjänst har inget fax-nummer längre. The Catholic Information Centre has no fax number any more.

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2018 vuosikerran hinta 44 e, ulkomaille 49 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2018: prenumeration 44 e, till utlandet 49 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki



Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Uutisia ja ajankohtaista
- 4 Ajankohtaista
- 5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
- 6 Paavi Franciscuksen saarna:
Leipä ja sana
- 7 Terve Maria
- 8 Seppo A. Teinonen – suuren
vaikuttajan elämäkerta
- 9 IN MEMORIAM Riitta Teinonen
- 10 Vihdoin uusi nuntius
- 12 ELOKUVA: Maria Magdaleena
- 12 Caritas-hanke: Vesi on elämä
- 13 Caritas-kuulumisia
- 14 African Chaplaincy Pilgrimage to Rome:
A unique Lenten Experience
- 16 Lukijoilta
- 17 Ilmoituksia
- 18 Seurakunnat ja ohjelmat
- 20 Maltan ritarikunnalle
uusi suurmestari



Kannen kuva: Uusi nuntius James Patrick Greene ja piispa Teemu Sippo SCJ.
Kuva: Marko Tervaportti

Uutisia ja ajankohtaista

Paavi Paavali VI:n ja Oscar Romeron kanonisaatio lähestyy

Konsistorissa 19. toukokuuta 2018 päätetään lopullisesti autuaan paavi Paavali VI:n (Giovanni Battista Montini, 26.9.1897-6.8.1978) ja marttyyrina kuolleen San Salvadorin arkkipiispan, autuaan Oscar Romeron (15.8.1917-24.3.1980) sekä neljän muun julistamisesta pyhiksi. Samassa yhteydessä julkistettaneen myös heidän kanonisaatiopäivänsä.

KATT/VIS



50 vuotta Neokatekumenaalista tietä



Neokatekumenaalisen tien lähetystyön alkamisesta on kulunut 50 vuotta. Sen johdosta järjestettyyn kansainväliseen tapaamiseen Rooman Tor Vergata -yliopistoalueella 5. toukokuuta 2018 osallistui yli 100000 uskovaa paavi Franciscuksen johdolla. Myös Suomesta oli mukana papista, maallikkoja ja Redemptoris Mater -pappisseminaarin opiskelijoita.

Puheessaan paavi Franciscus muistutti, että lähetystyö ja evankelioiminen on kirkon ensisijainen tehtävä: "Lähetystyö on äänen antamista Jumalan uskolliselle rakkaudelle, sen julistamis-

ta, että Herra rakastaa meitä eikä koskaan väsy minuun, sinuun, meihin eikä tähän maailmaamme, johon me ehkä väsymme. Lähetystyö on sen antamista, minkä olemme vastaanottaneet. Lähetystyö on Jeesuksen käskyn (Matt. 28:19) täyttämistä"; opetuslapsiksi tekemistä. Lähetystyön sydän on julistaa, että Jumala rakastaa meitä ja että hänen kanssaan on mahdollista todellinen rakkaus, joka johtaa elämänsä antamiseen kaikkialla: perheessä, työssä, Jumalalle vihittyinä, aviopuolisoina. Lähetystyö on "opetuslapsiksi palaamista uusien Jeesuksen opetuslasten kanssa".

Julistuksessa eivät ole tärkeitä vakuuttavat argumentit, "vaan elämä, joka vetää puoleensa; ei kyky pakottaa, vaan rohkeus palvella". Paavi jatkoi, että Neokatekumenaalisen tien jäsenillä on "DNA:ssaan tämä kutsumus julistaa eläen perheessä Nasaretin pyhän perheen esimerkin mukaan, nöyrästi, yksinkertaisesti ja ylistäen"; Neokatekumenaalisen tien karisma on "Jumalan suuri lahja meidän aikamme kirkolle".

KATT/VIS

Paavi kehotti Saksan piispoja yksimielisyyteen

Helmikuussa Saksan piispainkokouksen enemmistö hyväksyi paljon keskustelua herättäneen "pastoraalisen ohjekirjan" koskien seka-avioliittoja ja yhteistä osallistumista eukaristiaan. Jotkut piispat eivät katsoneet voivansa allekirjoittaa asiakirjaa. Paavi Franciscus kutsui kuusi piispaa ja piispainkokouksen pääsihteerin Roomaan 3. toukokuuta tapaamaan Uskonopin kongregaation, Paavillisen kristittyjen

ykseyden edistämisen neuvoston ja Paavillisen lakitekstien neuvoston johtoa. Vatikaanin tiedotteen mukaan "paavi Franciscus pitää arvossa saksalaisten piispojen ekumeenista sitoumusta ja pyytää heitä kirkollisen yhteyden hengessä etsimään lopputulosta niin yksimielisesti kuin mahdollista".

KATT/VIS

Vatikaanin Radion uutiset yhteisillä

Vatikaanin Radion skandinaavisen osaston uutiset on siirretty uudelle alustalle osoitteeseen <https://www.vaticannews.va/sv.html>. Sivulla näkyvät uutiset eri pohjoismaisilla kielillä: ruotsiksi, norjaksi, tanskaksi ja suomeksi. Sivun on osa Vatikaanin uutta yhteistä uutissivustoa [vaticannews.va](https://www.vaticannews.va), joka ilmestyy kymmenellä eri kielillä. Sivuston uudistaminen on osa laajempaa Pyhän istuimen viestintätoiminnan uu-

delleenjärjestämistä. Siihen liittyy päivälehdien, radion, kustannusyhtiön, lehdistöosaston ja eri verkkosivujen entistä tiiviimpi yhteistoiminta, jonka tarkoitus on edistää paavia, Pyhää istuinta ja yleismaailmallista katolista kirkkoa koskevien uutisten julkaisemista.

KATT/katolskkyrkan.se

Ajankohtaista



Matkoja paavin Tallinnan-messuun

Tiistaina 25.9. paavi Franciscus vieraili Baltian vierailunsa päätteeksi Virossa ja viettää siellä messun myöhemmin iltapäivällä. Kuten tapana on, turvallisuus- ja organisaatiosyiden takia on paavin messuun osallistuvien hankittava tilaisuuteen osallistumiseen oikeutava lippu vierailun järjestäjiltä.

Paavin vierailua ja messua varten tehdään Suomen katolisista seurakunnista ja muista yhteisöistä yhteismatkoja, joista seurakunnat ja yhteisöt tiedottavat erikseen.

Esimerkiksi Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnasta on tarkoitus tehdä laivamatka Tallinnaan tiistaiaamuna ja palata takaisin myöhään illalla. Erillinen pyhiinvaellusmatka nuorten ekumeeniseen tapaamiseen paavin kanssa lähtee Tallinnaan jo edellisenä päivänä. Lisätietoja annetaan myöhemmin.

Yksittäisiä lippuvarauksia voi tehdä paavin vierailusta kertovalla sivustolla



<https://paavsteestis.ee/>, kunhan rekisteröityminen aukeaa, nykytiedon valossa kesäkuun puolella välissä. Alustavien tietojen mukaan laivayhtiöt varautuvat jopa ylimääräisten vuorojen järjestämiseen paavin vierailua silmällä pitäen.

Vierailun järjestäjät Virossa toivovat myös, että Suomesta voisi osallistua tapahtuman järjestelyihin kielitaitoisia katolisia nuoria. Myös tästä annetaan lisätietoja heti, kun sitä on saatavilla.

KATT

Pikku Alfie kuoli hoitamattajättämispäätöksen jälkeen

Tiedotusvälineet seurasivat kuu-kausien ajan pienen Alfie Evansin hoidon jatkamisesta käytyä kamppailua Ison-Britannian Liverpoolissa. Paikallinen lastensairaala oli vastoin vanhempien tahtoa päättänyt lopettaa elämää ylläpitävän hoidon antamisen touku-kuussa 2016 syntyneelle, degeneratiivista aivosairautta sairastavalle pojalle. Alfie oli (joidenkin tutkimusten mukaan) sairauden edetessä menettänyt suuren osan aivojen valkeasta aineesta, jonka vähentyessä aivojen toiminta hidastuu ja lopulta lakkaa.

Britannian oikeuslaitos päätti helmikuussa sairaalan pyynnöstä, että Alfie voidaan irrottaa hengityskoneesta. Pojan vanhemmat hakivat muutosta päätökseen useista oikeusasteista, mutta turhaan. Vanhemmat olivat yhteydessä jopa paavi Franciscukseen, jonka Alfien isä Tom Evans myös tapasi. Paavin tuki ja myötätunto kävivät ilmi monista paavin puheista ja viesteistä. Esimerkiksi 23.4.2018 pyhä isä julkaisi seuraavan Twitter-päivityksen: "Liikuttuneena pienelle Alfie Evansille osoitetuista rukouksista ja solidaarisuuden osoituksesta uudistan toivomukseni, että hänen vanhempiensa kärsimys huomioitaisiin ja että heidän toiveeseensa etsiä uusia hoitomuotoja voitaisiin suostua." Pietarinkirkon aukiolla (kuten myös muualla monissa maissa) järjestettiin rukousviihtöitä.

Roman Bambino Gesù-sairaala lupasi hoitaa Alfietä, Italia myönsi hänelle nopeutetusti Italian kansalaisuuden (Italian suurlähetystön edustaja oli myös läsnä oikeusistunnoissa) ja ambulanssihelikopteri oli valmiudessa pojan siirtämistä varten, mutta tuomari ei lopulta antanut siirtoon lupaa.

Alfie kytkettiin irti hengityskoneesta vähän kello yhdeksän jälkeen illalla 23.4. Vastoin lääkäreiden odotuksia Alfie jatkoi hengittämistä itse. Hän oli kuutisen tuntia ilman lisähapetta ja nesteytystä, joita lopulta ainakin välillä sai; lopulta lääkäreiden oli suostuttava antamaan myös ravintoa. Alfie pysyi elossa aina 28. päivän aamuyöhön saakka. Alfien kuolemasta pojan isä lähetti vain lyhyen tiedotteen: "Gladiaattorini laski kilpensa ja sai siipensä... sydämeni on täysin särkynyt."

Katolisen käsityksen mukaan ihmiselämä on pyhää ja kaiken suojelun arvoista hedelmöittämisestä aina luonnolliseen kuolemaan saakka. Vaikeankin sairauden loppuvaiheessa on ehdottomasti pidettävä huolta siitä, ettei ihmisen normaalien elintoimintojen ylläpitämistä (hengitys ja ravinto) katkaista, vaikka katsottaisiinkin, että muun tehohoidon antaminen olisi hyödytöntä. (Vrt. Uskonopin kongregaatio: "Keinotekoisesta ruoan ja juoman antamisesta".)

KATT

Muistakaa hiippakuntaa perinnönjaossanne

Hiippakuntamme jäsenmäärä on moninkertaistunut ja kansainvälistynyt. Tämä on rikkaus, mutta myös jatkuvasti kasvava kustannus. Hiippakunnan talous on alijäämäinen. Kehotamme teitä rukoilemaan hiippakunnan puolesta, mutta myös konkreettisesti auttamaan taloudellisesti. Meillä ei päinvastoin kuin kansankirkollamme ole oikeutusta periä jäsenmaksua verotuksen yhteydessä. Yksi erinomainen tapa tukea kirkkoa on perinnönjakoa suunniteltaessa ottaa hiippakunta huomioon merkittävälläkin tavalla.

Hiippakunnan talousneuvosto

Katolinen kirkko Suomessa / Taloustoimisto TILINRO: FI37 2219 3800 004324

Pyhiinvaellus Köyliöön kävellen

Perinteinen kävellen toteutettava pyhän Henrikin pyhiinvaellus Köyliön Kirkkokarille tehdään 15.–17.6.2018.

PYHIINVAELLUKSEN OHJELMA:

Perjantai 15.6.: Turusta lähdetään klo 16.50 bussilla(*) Linja-autoasemalta Yläneelle, jossa yövytään työväentalolla. Voit myös saapua omalla autolla. Kokoon-tuminen ja ruokailu Yläneellä klo 19.00.
Lauantai 16.6.: Messun jälkeen vaellus Yläneeltä Köyliön Kankaanpähän, jossa yövyimme Lallin koululla.

Sunnuntai 17.6.: Vaellus Kankaanpäästä Köyliön Kirkkokarille. Kello 13.00 pyhä messu Kirkkokarilla, n. klo 15.00 paluu Helsinkiin tai Turkuun bussilla.

Hinta ruoasta ja yöpymisestä on matkojen lisäksi €50-60.(**)



Ilmoittautuminen 1.6. mennessä isä Anders Hambergille: anders.hamberg@katolinen.fi (tai 050 5630235).

*Turkuun pääsemistä varten kannattaa käyttää julkisen liikenteen busseja tai junia, enemmän tietoja ilmoittautumisen yhteydessä.
** Hintaa vaihtelee osallistujamäärän mukaan.

Pyhiinvaellus Köyliöön bussilla 17.6.2018

Hiippakunnan perinteinen pyhiinvaellus Köyliöön piispa Henrikin surmapaikalle tehdään sunnuntaina 17. kesäkuuta. Messu Kirkkokarilla alkaa klo 13.00. Bussi Köyliöön lähtee Pyhän Henrikin kirkolta 17.6. klo 9.00. Ilmoittautumiset Henrikin pappilaan p. 09-637853 tai sähköpostilla henrik@katolinen.fi.

Matkan hinta 25 euroa maksetaan bussissa. Lisäksi tarvitaan 4 euroa edestakaisesta venematkaa varten. Sekä mennessä että tullessa kahvitauko Humppilassa, missä mahdollisuus myös pikku ostok-



siin. Takaisin Helsingissä olemme n. klo 19.

Piispa Henrikin surmapaikalle tehtävällä pyhiinvaelluksella on juurensa jo 1100-luvulla. Perinne katkesi reformaatioon, mutta elvytettiin uudelleen, kun katolisuus jälleen hyväksyttiin Suomessa. On kunnia-asia, että me pidämme yllä perinnettä, jonka esivanhemmamme ovat aloittaneet, ja lähdemme joukolla kunnioittamaan ensimmäistä piispaamme ja rukoilemaan häneltä suojelusta itsellemme ja maallemme.

Sunnuntait ja juhlapyhät

10.5. HERRAN

TAIVAASEENASTUMINEN – HELATORSTAI, juhlapyhä, velvoittava
1L Ap.t. 1:1-11
Ps. 47:2-3, 6-7, 8-9. – 6
2L Ef. 4:1-13 tai 2L Ef. 4:1-7, 11-13
Ev. Mark. 16:15-20
Toinen lukukappale voidaan valita myös vuoden A kirjasta (Ef. 1:17-23).

13.5. pääsiäisen 7. sunnuntai (III)

1L Ap.t. 1:15-17, 20a, 20c-26
Ps. 103:1-2, 11-12, 19-20ab. – 19a
2L 1. Joh. 4:11-16
Ev. Joh. 17:11b-19

HELLUNTAI, juhlapyhä

19.5. lauantai, illalla, HELLUNTAIAATON ILTAMESSU
1L 1. Moos. 11:1-9 tai 1L 2. Moos. 19:3-8a, 16-20b
tai 1L Hes. 37:1-14 tai 1L Joel 3:1-5
Ps. 104:1-2a, 24+35c, 27-28, 29bc-30. – 30
2L Room. 8:22-27
Ev. Joh. 7:37-39

20.5. HELLUNTAISUNNUNTAI

1L Ap.t. 2:1-11
Ps. 104:1ab+24ac, 29bc-30, 31+34. – vrt. 30
2L 1. Kor. 12:3b-7, 12-13
Ev. Joh. 20:19-23
Voidaan käyttää myös vuoden A lukukappaleita: 1L ja Ps. kuten yllä, 2L 1. Kor. 12:3b-7, 12-13, Ev. Joh. 20:19-23.

Kirkkovuoden tavallinen aika

27.5. kirkkovuoden 8. sunnuntai, PYHÄ KOLMINAISUUS, juhlapyhä (IV)
1L 5. Moos. 4:32-34, 39-40
Ps. 33:4-5, 6+9, 18-19, 20+22. – 12b
2L Room. 8:14-17
Ev. Matt. 28:16-20

3.6. kirkkovuoden 9. sunnuntai, KRISTUKSEN PYHÄN RUUMIIN JA VEREN JUHLA, juhlapyhä (I)
1L 2. Moos. 24:3-8
Ps. 116:12-13, 15+16bc, 17-18. – 13
2L Hepr. 9:11-15
Ev. Mark. 14:12-16, 22-26

8.6. perjantai, JEESUKSEN PYHÄ SYDÄN, juhlapyhä
1L Hoos. 11:1, 3-4, 8c-9
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. – 3
2L Ef. 3:8-12, 14-19
Ev. Joh. 19:31-37

10.6. kirkkovuoden 10. sunnuntai (II)
1L 1. Moos. 3:9-15
Ps. 130:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. – 7bc
2L 2. Kor. 4:13-5:1
Ev. Mark. 3:20-35

17.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai (III)
1L Hes. 17:22-24
Ps. 92:2-3, 13-14, 15-16. – vrt. 2a
2L 2. Kor. 5:6-10
Ev. Mark. 4:26-34

Vuoropsalmien kertosaheet

Pääsiäisen 7. sunnuntai

Herralla on istuimensa taivaissa.
(Ps. 103:19a)

Helluntai

Lähetä Henkesi, Herra, ja uudista maan kasvot. (vrt. Ps. 104:30)

Pyhä Kolminaisuus

Onnellinen se kansa, jonka Herra on valinnut perinnöksi itselleen. (Ps. 33:12b)

Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla

Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan avukseni Herran nimeä. (Ps. 116:13)

Jeesuksen pyhä sydän

Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. (Jes. 12:3)

Kirkkovuoden 10. sunnuntai

Herran armo on runsas, hän voi sinut lunastaa. (Ps. 130:7bc)



Piispan kalenteri

12.5.	Pastoraalimatka Kuopioon
15.-16.5.	Pastoraalimatka Ouluun
18.5.	Talousneuvoston kokous
19.5.	Kirkkoonotto Pyhän Henrikin seurakunnassa
20.5.	African Catholic Chaplaincyn 1-vuotisjuhla
25.-26.5.	Pyhän haudan ritarikunnan investituura
27.5.	Kirkkoonotto Pyhän Marian seurakunnassa
3.6.	Suomen ev.-lut. arkkipiispan asettamistilaisuus
6.-12.6.	Ad limina; paavi Franciscuksen tapaaminen Roomassa

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Toukokuun 2018 rukouksen apostolaatin palsta



Odotamme helluntaita. Joka vuosi Pyhä Henki muistuttaa meille, että hän uskoo meidän haltuumme lahjojaan. Jokaisella meistä on lahjoja. Jumala kutsuu meitä palvelemaan häntä kuuliaisesti kaikessa. Hän antaa meille lahjan tai lahjoja, joita me tarvitsemme hänen tarkoittamiaan tehtäviä varten. Ei ole olemassa mitään erityistä keinoa saada selville hengellistä lahjaamme. Pyhä Henki jakaa lahjoja tahtonsa mukaan (1. Kor. 12:7-11). Emme voi ajatella, että jollakin on parempia lahjoja kuin minulla tai että minä haluaisin vain tämän tai tuon lahjan. Jos Pyhä Henki haluaa koskettaa jotakuta ihmistä, hän voi pyytää meiltä: "Voisitko olla minun ääneni, silmäni, korvani; anna minulle sinun kätesi, että voisin siunata toisia ihmisiä." Suomessa on noin 15 000 katolilaista eli suuri joukko lähetystehtävään kutsuttuja. "Koska maallikkosäädylle on ominaista, että se elää maailman ja sen tehtävien keskellä, Jumala on kutsunut maallikot Kristuksen Hengen elävöittäminä harjoittamaan apostolaattiaan maailmassa hapatteen tavoin" (*Apostolicam actuositatem*).

Kerran dehoniaanimaallikoiden kokouksessa meille annettu "Lähetysymni" voi auttaa meitä rukoilemaan tämän kuukauden aikana.

"Vain Jumala voi antaa uskon, mutta sinä voit antaa todistuksesi.

Vain Jumala voi antaa toivon, mutta sinä voit antaa sen veljellesi.

Vain Jumala voi antaa rakkauden, mutta sinä voit opettaa toisia rakastamaan.

Vain Jumala voi antaa rauhan, mutta sinä voit kylvää ykseyden.

Vain Jumala voi antaa voiman, mutta sinä voit rohkaista lannistuneita.

Vain Jumala on tie, mutta sinä voit näyttää sen toisille.

Vain Jumala on valo, mutta sinä voit saada sen loistamaan kaikkien silmissä.

Vain Jumala on elämä, mutta sinä voit saada elämänhalun kukoistamaan.

Vain Jumala voi tehdä sen, mikä näyttää mahdottomalta, mutta sinä voit tehdä sen, mikä on mahdollista.

Vain Jumala riittää itselleen, mutta mieluummin hän luottaa sinuun."

isä Stanisław Zawitowicz SCJ



Rukoilkaamme...

Toukokuu – Lähetystyö

- Rukoilkaamme maallikkojen lähetystehtävän puolesta, jotta uskovat maallikot voivat toteuttaa erityistä lähetystehtäväänsä vastaten luovasti maailman nykyisiin haasteisiin.

Maj – Evangelisationen

- Att lekmännens troget följer sin kallelse genom att på ett kreativt sätt möta dagens utmaningar.

Kesäkuu – Yleinen

- Rukoilkaamme sosiaalisten verkostojen puolesta, jotta ne työskentelisivät kaikkien mukaan ottamiseksi toistensa erilaisuutta kunnioittaen.

Juni – Universell

- Att man på sociala medier respekterar varandra som personer, trots olikheter i åsikter.

Paavin saarna – 20.4.2018, Porto di Molfetta, Bari

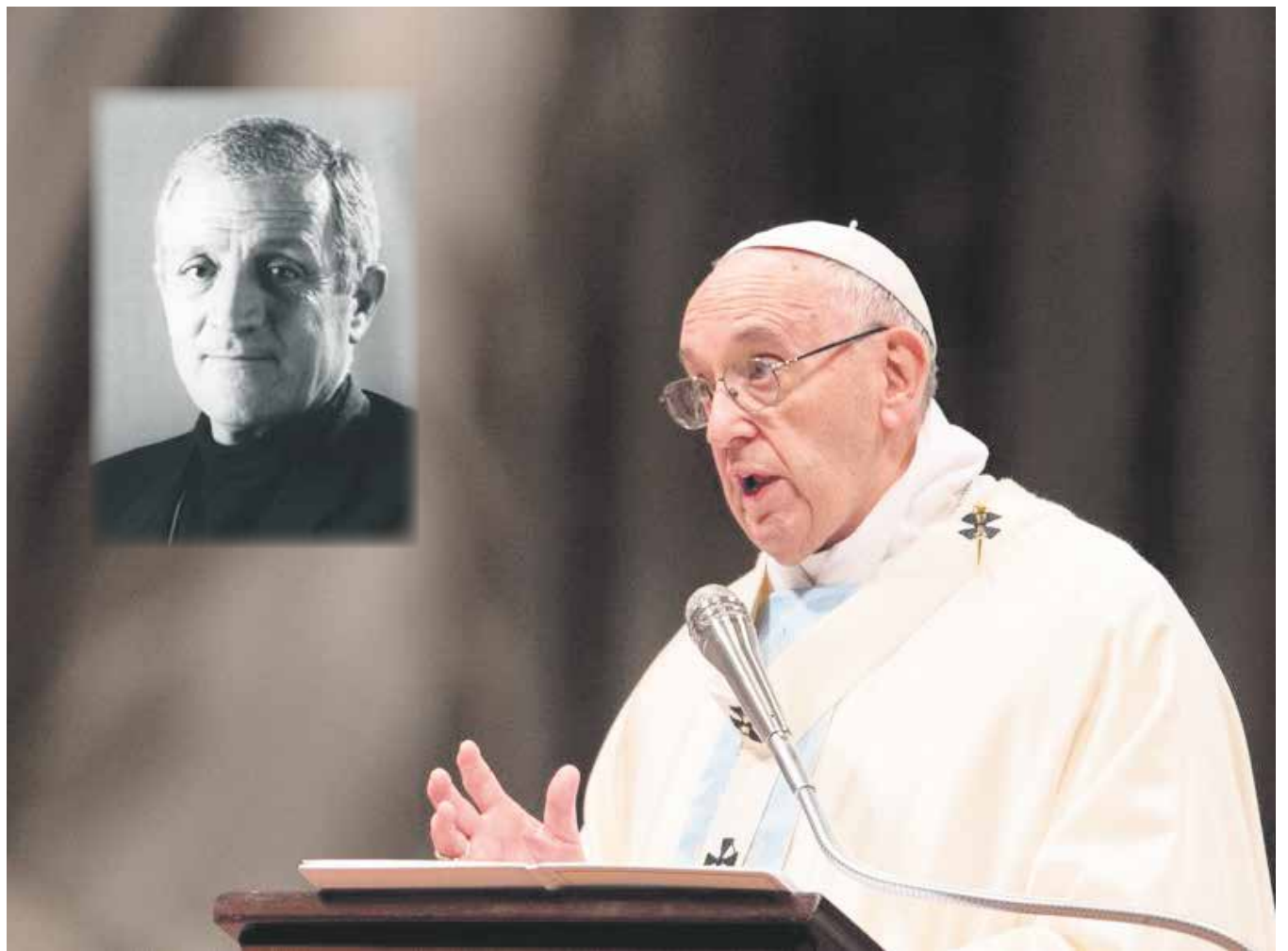
Leipä ja sana

Kuulemamme lukukappaleet esittävät kaksi kristillisellemme elämälle keskeistä elementtiä: leivän ja sanan.

Leipä on elämälle olennaista ravintoa. Evankeliumissa Jeesus tarjoaa itsensä meille elämän leipänä, ikään kuin sanoakseen meille: "ilman minua ette voi olla". Hän käyttää voimakkaita ilmaisuja: "ellette te syö lihaani ja juo vertani" (vrt. Joh. 6:53). Mitä se tarkoittaa? Että elämällemme on olennaista käydä elävään henkilökohtaiseen suhteeseen hänen kanssaan. Liha ja veri. Eukaristia on tätä: se ei ole kaunis riitti, vaan läheisin, konkreettisin, yllättävin kuviteltavissa oleva yhteys Jumalan kanssa: niin todellinen rakkauden yhteys, että se ottaa ruoan muodon. Kristillinen elämä alkaa kerta kerralta uudestaan täältä, tästä pöydästä, jossa Jumala ruokkii meidät rakkaudella. Ilman häntä, elämän leipää, kaikki ponnistukset kirkossa ovat turhia, kuten don Tonino Bello muistutti: "Laupeudentyöt eivät riitä, jos puuttuu rakkaus töissä. Jos puuttuu rakkaus, josta työt lähtevät, jos puuttuu lähde, jos puuttuu lähtökohta, joka on eukaristia, kaikesta pastoraalitehtävistä seuraa pelkkä tehtyjen asioiden pyörre."

Jeesus lisää evankeliumissa: "Niin saa minulta elämän se, joka minua syö" (j. 57). Ikään kuin sanoakseen: se, joka nauttii eukaristian, omaksuu Herran ajattelutavan. Hän on leipä, joka on murrettu puolestamme. Niistä, jotka sen vastaanottavat, tulee myös murrettu leipä, jonka lievitteenä ei ole ylpeys, vaan joka annetaan toisille. He lakkaavat elämästä itseään varten, omaa menestystään varten, omistaakseen tai ollakseen jotakin; he elävät Jeesusta varten ja Jeesuksen lailla, eli toisia varten. Toisia varten eläminen on tätä leipää syövien tunnusmerkki, kristittyjen "tavaramerkki". Toisia varten eläminen. Jokaisen kirkon ulkopuolella voisi olla ilmoitus: "Messun jälkeen emme enää elä itseämme varten, vaan toisia varten." Olisi hienoa, että tässä don Tonino Bellon hiippakunnassa tuo ilmoitus olisi kirkkojen ovella, jotta kaikki sen lukisivat: "Messun jälkeen emme enää elä itseämme varten, vaan toisia varten."

Don Tonino eli näin: keskuudessamme oli palveleva piispa, paimen, joka oli osa kansaa ja joka tabernaakkelin edessä oppi tekemään itsensä ravinnoksi kansalle. Hän unelmoi kirkosta, joka janoaisi Jeesusta eikä sietäisi maailmallisuutta, kirkosta, joka "kurjuuden, kärsimyksen ja



Kuva SIR

yksinäisyyden epämuokavissa tabernaakkeleissa osaa havaita Kristuksen ruumiin". Hän sanoi: "eukaristia ei siedä paikallaan istumista", ja ellemme nouse pöydästä, se jää "täyttymättömäksi sakramentiksi". Voimme kysyä itseltämme: toteutuuko tämä sakramentti minussa? Konkreettisemmin: haluanko vain, että Herra palvelee minua pöydässä, vai nousenko palvellakseni kuten Herra? Lahjoitanko elämässäni sitä, minkä vastaanotan messussa? Ja kirkkona voimme kysyä itseltämme: onko meistä niin monen nauttimamme kommuunion jälkeen tullut yhteyden kansaa?

Elämän leipä, murrettu leipä on myös rauhan leipä. Don Tonino sanoi: "Rauhaa ei tule, jos joku vain ottaa leipänsä ja menee syödäkseen sen itseksensä... Rauha on jotakin enemmän: yhdessä elämistä." "Syödä leipää yhdessä toisten kanssa, erottautumatta, asettua pöytänsä erilaisten ihmisten kanssa", jossa "toisen ihmisen kasvat löydetään, niitä katsotaan, niitä hyväillään". Sillä konfliktien ja kaikkien sotien juuri on "kasvojen hämartyminen". Ja meidät, jotka jaamme tämän ykseyden ja rauhan leivän, on kutsuttu rakastamaan kaikkia kasvoja, paikkaamaan kaikki repeämät; olemaan aina ja kaikkialla rauhan rakentajia.

Yhdessä leivän kanssa: Sana. Evankeliumi kertoo ankarista kiistoista koskien Jeesuksen sanoja: "Kuinka tuo mies voisi antaa lihansa meidän syötäväksemme?" (vrt. j. 52). Näissä sanoissa on tappiomieliala. Niin monet sanamme ovat näiden kaltaisia: miten evankeliumi voi ratkaista mailman ongelmat? Mitä hyödyttää tehdä hyvää niin paljon pahan keskellä? Ja niin lankeamme noiden ihmisten erehdykseen, jotka halvaantuvat väitellässään Jeesuksen sanoista pikemminkin kuin ovat valmiita ottamaan vastaan sen elämänmuutoksen, jota hän pyytää. He eivät ymmärtäneet, että Jeesuksen sana on elämän matkalla kulkemista varten eikä istuaksemme puhumassa siitä, mikä käy tai ei käy. Don Tonino, juuri pääsiäisaikana, toivoi ottavansa vastaan tuon elämän uutuuden, siirtyen lopullisesti sanoista tekoihin. Siksi hän kehotti sydämestään niitä, joilla ei ollut rohkeutta muuttua: "hämmennyksen asiantuntijoita, puolesta ja vastaan -argumentteja laskevia pedantteja, niitä, jotka viimeiseen saakka laskelmoivat ennen kuin toimivat". Jeesukselle ei vastata laskelmien mukaan tai sen mukaan, mikä jollakin hetkellä sattuu sopimaan. Hänelle vastataan "kyllä" koko elämällemme. Hän ei etsi mietteitämme, vaan kääntymystämme. Hän tähtää sydämeen.

Siihen viittaa itse Jumalan Sana. Ensimmäisessä lukukappaleessa Ylösnousut Jeesus kääntyy Saulin puoleen tarjoamatta järkeilyä, pyytäen Saulia laittamaan elämänsä peliin. Hän sanoo Saulille: "Nouse ja mene kaupunkiin. Siellä saat kuulla, mitä sinun on tehtävä" (Ap.t. 9:6). Ennen kaikkea: "Nouse." Ensimmäisenä on vältettävä maahan jäämistä, elämän sietämistä, pysymistä pelon lamauttamana. Don Tonino toisti usein: "Ylös!", koska "Ylösnousseen edessä ei ole sallittua olla muuten kuin jaloillaan". On aina noustava ylös, katsottava korkealle, koska Jeesuksen apostoli ei voi tyytyä pikkusaavutuksiin.

Herra sanoo Saulille: "Mene kaupunkiin." Myös jokaiselle meistä hän sanoo: "Mene, älä pysy turvalliseen tilaasi suljettuna, ota riski! Ota riski!" Kristillinen elämä on investoitava Jeesukseen ja käytettävä toisten hyväksi. Ylösnousseen kohdattuaan ei voi odottaa, ei voi viivyttää; on mentävä, lähdetettävä, kaikista ongelmista ja epävarmuuksista huolimatta. Näemme esimerkiksi Saulin, joka puhuttuaan Jeesuksen kanssa, sokeanaikin, nousee ja menee kaupunkiin. Näemme Ananiaan, joka, vaikka onkin peiloissaan ja epävarma, sanoo: "Tässä olen, Herra!" (j. 10) ja heti menee Saulin luo.

Terve Maria

Meidät kaikki on kutsuttu, missä tahansa tilanteessa olemmekin, olemaan pääsiäisen toivon tuojia, "ilon kyreneläisiä", kuten don Tonino sanoi; palvelemaan maailmaa, mutta ylönouseksina eikä palkkalaisina. Murehtimatta koskaan, luovuttamatta koskaan. On kaunista olla "toivon sanansaattajia", yksinkertaisia ja iloisia pääsiäisen "haljelujan" jakajia.

Jeesus sanoo Saulille: "Saat kuulla, mitä sinun on tehtävä." Saul, päättäväinen ja menestyvä mies, vaikenee ja menee kuuliaisena Jeesuksen sanalle. Hän suostuu tottelemaan, hänestä tulee kärsivällinen, hän ymmärtää, että hänen elämänsä ei enää riipu hänestä itsestään. Hän oppii nöyryyttä. Sillä nöyrä ei tarkoita arkaa eikä alistunutta, vaan Jumalalle kuuliaista, omasta itsestään tyhjää. Silloin nöyryytsistäkin, kuten Saulin kokemuksesta maahan langenneena Damaskoksen tiellä, tulee kaitselmuksellisia, koska ne poistavat ylimielisyyden ja sallivat Jumalan nostaa meidät ylös. Ja Jumalan Sana tekee niin: vapauttaa, nostaa, saa kulkemaan eteenpäin samaan aikaan nöyrinä ja rohkeina. Se ei tee meistä menestyksekkäitä omien kykyjemme esiintuojia, vaan aitoja kuolleen ja ylönousseen Jeesuksen todistajia maailmassa.

Leipä ja sana. Rakkaat veljet ja sisaret, jokaisessa messussa ravitsemme itsemme elämän leivällä ja pelastavalla sanalla: eläkäämme sitä, mitä vietämme! Siten, kuten don Tonino, olemme toivon, ilon ja rauhan lähteitä.

Franciscus

Jumalan palvelija, piispa **Antonio Bello, "don Tonino"** (18.3.1935-20.4.1993), oli Molfetan, Giovinnazzon ja Terlizzin sekä Ruvoon hiippakuntien piispa ja Italian Pax Christi-liikkeen puheenjohtaja. Hänet tunnettiin vaatimattomasta elämäntavasta ja karitatiivisesta työstä. Hän kuoli syöpään vuonna 1993. Hänen autuaaksijulistamisprosessinsa on aloitettu. Paavi Franciscus vieraili don Toninon haudalla hänen kuolemansa 25-vuotispäivänä 20.4.2018.



Palatkaamme hetkeksi enkelin vierailuun Marian luona, kuunnelkaamme enkelin lupauksia Jeesuksesta ja hänen syntymisen ihmeestä. Enkelin tervehdyksestä Marialle on tullut ensimmäinen osa Terve Maria -rukouksesta. Se on rukous, joka jokainen meistä varmasti toistaa päivittäin. Haluan hetkeksi keskittyä juuri siihen.

*Terve Maria, armoitettu,
Herra sinun kanssasi...*

Kun ajattelemme enkeleitä, on helppo muistaa Michelangelon tai Rafaelin pulleita lapsienkeleitä, joista tuli kaikkialla läsnä olevia esimerkkejä renessanssitaiteesta. Tämä on oikeastaan vääryys enkeleitä kohtaan. Kun luemme Raamatun kertomuksia, joissa enkelit ovat ilmestyneet, pelko ja kunnioitus ovat ihmisten tavallisimpia reaktioita. Ei ollut pieni tapahtuma, jos enkeli ilmestyi jollekulle. Syvä kunnioitus enkeleitä kohtaan oli itsestäänselvyys. Monissa tapauksissa luemme, kuinka enkeleiden piti estää ihmisiä palvomasta heitä. Enkelin arvoasema on ihmisiä korkeampi, koska enkeli on täysin hengellinen olento. Ihminen taas, vaikka hänellä on kuolematon sielu, on ruumiltaan katoavainen. Enkeli on myös lähempänä Jumalaa, seiso Herran edessä; ihminen taas on

synnin vuoksi usein etäällä Jumalasta.

Luemme, että enkelit useimmiten ilmestyvät pukeutuneena valoon eli Jumalan armon kirkkauteen, joka valaisee heitä ja josta heillä on osa. Ihmiselläänkin on osa tästä armon valosta, mutta useimmiten se ei loista samalla kirkkaudella. Ei siis ollut sopivaa, että enkeli kohtaisi ihmisen samanarvoisena tai osoittaisi hänelle kovin paljon kunnioitusta. Mariallekin tämä tavanomaisen järjestyksen kääntymisen oli ihmeellistä: "Nämä sanat saivat Marian hämmennyksiin, ja hän ihmetteli, mitä sellainen tervehdys mahtoi merkitä." Tässä tervehdyksessä, jossa enkeli kunnioittaa ihmistä, osoitetaan, kuinka Maria on enkeliä ylempi. Hän on enkelten kuningatar.

Armoitettu

Kun enkeli tervehtii Mariaa, hän sanoo myös, millä tavalla Maria on häntä ylempi: "armoitettu", "sinä armon saanut", "täynnä armoa". Maria on enkeliä ylempi armon täyteydessä. Enkeli osoittaa Marialle kunnioitusta, koska näkee Jumalan lahjojen suuruuden Mariassa. Hän on armon saanut. Jumalan armoa annetaan ihmisille etenkin hyvän tekemiseen ja synnin välttämiseen. Jumalan armo, jonka Maria sai, johti hänet välttämään kaikkea syntiä ja harjoittamaan kaikkia hyveitä. Hän oli täynnä armoa, armon saanut, sekä hyvän tekemiseen että synnin välttämiseen.

Herra sinun kanssasi

Arkkienkeli kunnioittaa Mariaa, koska hän on lähempänä Jumalaa kuin enkeli on. Jumala on Marian kanssa hänen poikanaan, mutta enkelin kanssa Jumala on Herrana. Marian kanssa Herra on kuin temppelissä, koska Pyhä Henki on tullut hänen ylleen. Hänen kanssaan on Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki, Pyhä Kolminaisuus, toisella tavalla ja lähemmin kuin enkelin kanssa.

Siunattu sinä naisten joukossa

Jumalan armosta Maria oli vapaa synnistä ja sen seurauksista. Siksi enkeli sanoo "siunattu sinä naisten joukossa". Maria synnytti siunauksen lähteen ja avasi tavan portin.

Siunattu kohtusi hedelmä

Elisabet, jonka saimme kuulla odottavan lasta, Johannes Kastajaa, lisä sanat: "Siunattu kohtusi hedelmä."

Syntinen ihminen usein etsii ja etsii jotakin, jota hän ei koskaan tunnu löytävän. Eeva etsi jotakin puun hedelmästä, mutta ei löytänyt etsimäänsä siitä syötyään. Mutta kaikki, mitä Eeva halusi, annettiin Marialle. Eeva etsi sitä, mitä paholainen lupasi: että hän ja Aadam olisivat Jumalan kaltaisia. Syötyään viisauden puun hedelmästä heistä ei tullut Jumalan kaltaisia. Päinvastoin: heistä tuli synnin kautta vielä vähemmän Jumalan kaltaisia ja heidät karkotettiin paratiisista.

Neitsyt Maria taas – kuten myös kaikki kristityt – löytää Jeesuksesta, kohtunsa hedelmästä, hänet, joka yhdistää meidät Jumalan kanssa ja tekee meidät hänen kaltaisikseen. Eeva etsi nautintoa puun hedelmästä, koska se oli hyvää ja maukasta, mutta hän ei löytänyt nautintoa siitä. Päinvastoin hän huomasi olevansa alaston ja täyttyi surusta ja häpeästä. Neitsyt Marian hedelmästä löydämme ilon ja pelastuksen. Eeva etsi turhaan kaipaamaansa puun hedelmästä ja pettyi, samalla tavalla kuin synnintekijä turhautuu ja pettyy synnistään. Neitsyt Marian kohdun hedelmästä löydämme kaiken mitä kaipaamme. Hän syntyy meille kaiken armon antajana ja pelastajana.

Kun rukoilemme näillä sanoilla, joilla arkkienkeli tervehti Mariaa, muistamme lahjat, jotka Jumala on antanut Marialle, ja iloitsemme niistä hänen kanssaan. Liittäessämme rukoukseen myös Elisabetin sanat iloitsemme yhdessä Marian kanssa Jeesuksen syntymästä ja kiitämme Jumalaa, joka on antanut meille Jeesuksen Marian kautta. Pyytäkäämme häneltä armolahjaa pitää Jumalaa arvossa yli kaiken, iloita Jeesuksen syntymästä hänen kanssaan ja saada osa siitä hedelmästä, jonka hän on kantanut.

Isä Anders Hamberg,

Artikkeleita

Tiesitkö, kuka Seppo A. Teinonen (1924–1995) oli, miten hän mullisti suomalaisen luterilaisuuden ja miksi hän elämänsä ehtoopuolella liittyi katoliseen kirkkoon?

Raine Haikaraisen uutuusteos *Mystinen maestro – Seppo A. Teinosen pitkä pyhiinvaellus* (Kirjapaja ja STKS 2018) johdattaa mestarillisella tavalla tämän suomalaisen teologian suurmiehen elämään ja ajatteluun. Se tarjoaa paljon pureskeltavaa niillekin, jotka tunsivat Teinosen – tai luulivat hänet tuntevansa.

Seppo Teinonen lienee yhä merkittävimpiä katolisuuteen liittyneitä vaikuttajia maassamme, mutta hänen merkityksensä 1900-luvun jälkipuoliskon suomalaiselle kristillisyydelle on monelle tuntematon. Haikaraisen perusteellinen tutkielma on itse asiassa ensimmäinen Teinosta käsittelevä elämäkertateos. Nyt on onneksi saatu kertaheitolla kohteensa arvoinen elämäkerta. Se käsittelee Teinosen elämää ja tuotantoa erittäin perusteellisesti, kunnioittavasti ja innoittavasti. Tässä arvioissa nostan esille etenkin hänen suhteensa katoliseen kirkkoon ja perintöön.

Kasvavaa katolisuutta

Katolisesta näkökulmasta teoksen kiehtovimpia puolia on se, miten varhain Teinosen piilevä katolismieli alkoi kehittyä. Haikarainen tuo hienosti esille, että jo Teinosen lähetysteologisesta väitöskirjasta löytyy katolinen perusviere koskien luonnon ja armon suhdetta. Klassinen ongelma koskien luontoa ja armoa kiehtoi häntä koko elämän ajan. Jo varhain hän taipui kohti katolista ajattelutapaa, jossa luonto ja armo nähdään myönteisessä vuorovaikutussuhteessa: armo ja luonto täydentävät toisiaan ja ovat ikään kuin edellytyksiä toistensa tehokkaalle vaikutukselle ja toiminnalle.

Nuorempana Teinonen toki omaksui tiukan kriittisen asenteen Rooman kirkkoa kohtaan. Asenne muuttui nopeasti Vatikaanin II kirkolliskokouksen (1962–1965) aikaan. Syynä ei ollut pelkästään katolisen kirkon uudistuminen, vaan myös se, että Teinonen osallistui aktiivisesti konsiliin seuraamiseen paikan päällä, ensin lehtimiehenä ja lopulta Luterilaisen maailmanliiton tarkkailijana. Siitä lähtien Teinonen toimi yhä voimallisemmin katolisen kirkon ja teologian puolestapuhujana luterilaisessa Suomessa. Hän alkoi myös järjestää opintomatkoja Roomaan ja julkaisi Riitta-vaimonsa kanssa suosittuun teoksen *Rooma – pyhiinvaeltajan opas* (1979).



Paavi Paavali VI:n tapaaminen 1969 teologian opiskelijoiden matkalla. Kirjan kuvitusta / Pontificia Fotografia.

Seppo A. Teinonen

– suuren vaikuttajan elämäkerta

Teinosesta tuli jo nuorella iällä Osmo Tiililän (1904–1972) seuraaja Helsingin yliopiston dogmatiikan professuurin haltijana, mistä käsin hän jätti lähtemättömän jäljen 1970- ja 80-lukujen suomalaiseen teologiaan. Teinonen muun muassa piti kokonaisia kursseja Vatikaani II:n asiakirjoista sekä myöhemmin mystiikan klassikoista, joiden kääntämiseen hän omisti yhä enemmän aikaa 1970-luvun lopulta lähtien. Ehkä juuri syvenevä henkilökohtainen suhde pyhimyksiin ja kristillisen kirjallisuuden klassikkoihin valmisti Teinosta ratkaisevalla tavalla siihen sisäiseen muutokseen, joka lopulta näkyi katoliseen kirkkoon liittymisenä vuonna 1987.

Pettymyksiä luterilaisessa kirkossa

Toisaalta tietä siivitti pettymys Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Jännitteet kasvoivat 70-luvulla, kun Teinonen toimi puheenjohtajana kirkon virkaa käsittelevässä komiteassa, jonka keskeinen kysymys koski naisten vihkimystä papin virkaan. Teinonen oli aiemmin suhtautunut asiaan avoimesti, mutta muutti lopulta kantansa. Häntä turhautti keskustelun yhä kovempi politisoituminen, kun taas teologisesti kysymyksen käsittely jäi

ohueksi. Kirkkoneuvos Timo Rusama oli todennut vuoden 1968 kirkolliskokouksessa, että vain yhdestä asiasta oli yksimielisyys, nimittäin siitä, että ”meiltä puuttuu koko pappisviran olemusta käsittelevä teologinen tutkimus”. Ongelma taitaa olla yhä ajankohtainen.

Teinonen itse tarttui haasteeseen. Vuonna 1973 ilmestyi laaja tutkielma *Yksi kirkko ja yksi virka*, jota seurasi vuonna 1975 rohkeampi pamfletti *Kirkon uudistus ja naispappuus*. Teinonen ei rajoittunut kysymyksen teologiseen puoleen, vaan toi esille myös ehdotuksen, jonka mukaan naisten roolia kirkossa tulisi kehittää ”aidoksi kirkolliseksi äidin viraksi”, josta hän mainitsi esimerkkejä toisaalta katolisesta maailmasta, toisaalta herätysliikkeiden maallikkojäsenistä. Vuoden 1976 publiikissa Teinonen palasi asiaan juhlapuheessaan, jossa hän esitti Herran äidin Marian esikuvaksi kirkolliselle, palvelevalle äitiydelle.

Ehdotus ei saanut vastakaikua, ja Teinosen tutkielma on pitkälti sivuutettu myöhemmässä keskustelussa. Tämä on harmillista, koska se on yhä harvoja suomenkielisiä, aidosti teologisia tutkimuksia aiheesta, joka on yhä ekumeenisesti ajankohtainen. Kun evankelis-luterilaisen kirkon virkaratkaisu hyväksyttiin vuonna 1986, se oli Teinoselle viimei-

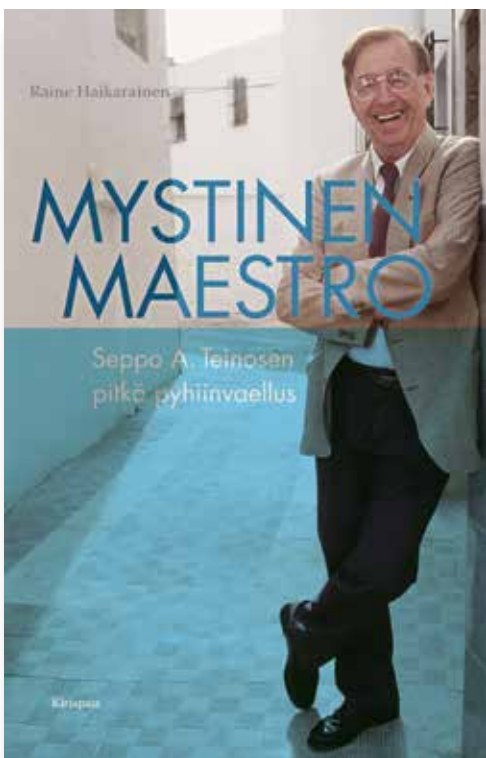
nen niitti. Suomessa hän varoi puhumasta asiasta, mutta espanjalaiselle lehdelle antamassaan haastattelussa hän lausui: ”Se oli tragedia, se oli liikaa minulle. Vaimonikin on teologi eikä hän tietenkään ole halunnut koskaan pappisvihkimystä. Sitä ei ole Pyhissä kirjoituksissa, Traditio ei koskaan ole hyväksynyt sitä ja siitä puuttuu kaikki tuki.” Teinonen arvioi, että tämän jälkeen luterilaisen kirkon virasta ei pitäisi käyttää nimitystä pappi, vaan he ovat vapaakirkkoihin verrattavia pastoreita.

Toinen pettymyksen aihe oli ekumeenisten lähentymispyrkimysten mitään sanomattomuus. Teinosen ensisijaisena toiveena oli luterilaisuuden kokonaisvaltainen paluu Rooman kirkon yhteyteen. Vuoden 1973 kirkolliskokouksessa hän piti provosoivan alustuksen otsikolla ”On tullut aika”. Hän viittasi uusimpiin ekumeenisiin saavutuksiin sekä Vatikaanin II kirkolliskokoukseen, joiden perusteella hänen mielestään aika oli otollinen näkyvälle ykseydelle. Teinonen jopa ehdotti, että vuoteen 1980 mennessä laadittaisiin selvitys kirkollisen yhteyden edellytyksistä ja esteistä, jotta se ”voisi toteutua maassamme viimeistään vuonna 1985”.

Ehdotus ei saanut tuulta siipiensä alle. Se oli rohkea, mutta aivan epärealistinen.

Artikkeleita

Vuonna 1978 antamassaan haastattelussa Teinonen purki turhautumistaan avoimesti. Hän väitti että ”Suomen ev.lut. kirkko jatkuvasti yhä leikkii ekumenialla” ja että ”kirkon ykseyden esteenä eivät ole teologit, vaan kirkon johtajat”. Hän syytti piispoja hidastelusta: ”Ekumeniassa on kysymys siitä, että kirkon ykseys palautetaan historiassa empirisesti. Kaikki muu ekumenia on lasten leikkiä ja asian väistämistä.” Pohjimmiltaan taustalla oli Teinosen yhä katolilaisempi ekklesiologia eli kirkko-oppi: ”Kirkolla ei ole mitään oikeutta olla jakautunut – ja nimenomaan luterilaisuudella ei ole mitään oikeutta olla mikään luterilainen kirkko. Luterilaisuus ei ole syntynyt miksiäkään erityiseksi lahkoksi eikä kirkkokunnaksi. (...) Sen tulee lakkaamatta kysyä itseltään, milloin se voi jälleen palata Rooman yhteyteen.”



Katkerista äänenpainoista huolimatta Teinosen haastattelussa oli jotain liikuttavaa – ja pysyvän ajankohtaista. Se herätti kovia vastalauseita, erityisesti *Kotimaa*-lehden pääkirjoituksessa. Teinonen ei yleensä vastannut kritikoilleen, mutta nyt hän kirjoitti vastineen: ”Luterilaisuudella ei todellakaan ole periaatteellista oikeutta itsenäiseen kirkkomuodostukseen. Luterilainen kirkko on teologisesti katsoen vain äärimmäisen tilapäinen hätäratkaisu, ja tästä muistuttaminen kuuluu jokaisen Augsburgin tunnustuksesta kiinni pitävän teologin jatkuviin velvollisuuksiin.” Hänen näkemyksensä ekumeniasta olivat varmasti epärealistisia, mutta toisaalta turhautuminen oli tarpeen, jotta hän lopulta uskalsi toimia itse, jos muut näyttivät vain leikkivän.

Teinosen perintö

Haikaraisen *Mystinen maestro* välittää lukijalle eloisian kuvien äärimmäisen lahjakkaasta ja tuotteliaasta teologista, jonka

elämä oli samaan aikaan kiehtovan monivivahteinen ja jollain tavalla traaginen. Otsikon sana ”mystinen” viitanee yhtäältä kristilliseen mystiikkaan, toisaalta Teinosen persoonallisuuteen. Häneen ei ollut helppo tutustua ihmisenä, ja monille hän jäi etäiseksi ja provosoivaksi oman tiensä kulkijaksi.

Katolilaiseksi tuleminen ja pysyvä muutto Espanjaan aiheuttivat Teinossa uuden vapautumisen. Läheisten mukaan hänestä kuoriutui aivan uudenlainen luonne: rennompi, iloisempi, leikkisämpi. Hän ei enää koskaan palannut Suomeen. Päätös oli hyväksi hänelle itselleen, vaikka suomalaisen katolisuuden näkökulmasta se oli valitettava. Teinosen Espanjan-kauden tuotanto jäi pienen piirin aarteeksi, ja monissa piireissä levisi käsitys, jonka mukaan hänestä tuli katolilainen vain siksi, että katolisuus oli Espanjan valtauskonto.

Hän taisi ruokkia tätä käsitystä joillain diplomaattisilla lausunnoilla, sillä aiemmasta poiketen hän pyrki nyt välttämään kaikkea vastakkainasettelua. Kuuluisiksi ovat jääneen Teinosen sanat *Sannasaattaja*-lehden haastattelussa vuonna 1987, jossa hän kutsui luterilaista kirkkoa äidiksi: ”Äitiään kukaan ei arvostele. Kun lapsi on äidin kodissa, voi hän tehdä huomauteksia kotinsa järjestelyjä vastaan, mutta kun hän siirtyy niin sanoaksemme isovanhempien luo, hän ei siellä arvostele äitiään.” Hienotunteinen lausunto teki suomalaisiin vaikutuksen, vaikka ajatus katolisesta kirkosta isovanhempina ei antanut oikeaa kuvaa Teinosen kirkko-opillisesta ajattelusta. Hän oli vakuuttunut siitä, että katolisuus on kirkon elävän tradition aidoin välittäjä. *Uuden Suomen* vuoden 1984 syntymäpäivähaastattelussaan hän jo avoimesti lausui, että ”luterilaisten paikka on katolisessa kirkossa”.

Raine Haikarainen on tehnyt todellisen kulttuuriteon. *Mystinen maestro* avaa ensimmäistä kertaa laajalle yleisölle maamme historian tärkeimpiin kuuluvan teologin ja kirkollisen vaikuttajan elämää ja tuotantoa. Teos sisältää läpileikkauksen Teinosen laajasta tuotannosta ja muusta vaikuttamisesta, jonka kirjo on häkellyttävä. Kurinalainen ja lahjakas Teinonen perehtyi mitä moninaisimpiin kysymyksiin – ja kieliin, joista erikoisin oli arabia. Hän muun muassa tuotti luento- ja ohjelmasarjan maailmanuskonnoista, ja esitti siinä syvällisen ja arvostavan, vaikka toisaalta kriittisen käsityksen islamin historiasta ja mahdollisuuksista. Kirja maalaa niin kiehtovan kuvan Teinosen elämästä ja ajattelusta, että voi vain toivoa nuoremman sukupolven löytävän uudelleen tämän suurmiehen, joka jätti lähtemättömän jäljen suomalaiseen teologiseen ajatteluun ja kirkolliseen elämään.

Isä Oskari Juurikkala



IN MEMORIAM

Riitta Teinonen (o.s. Helanen)

Teologian maisteri Riitta Teinonen (o.s. Helanen) kuoli 89-vuotiaana kotonaan Espanjan Benalmádenassa 16. huhtikuuta 2018. Hän oli syntynyt 20. huhtikuuta 1928 Alatorniolla. Perhe muutti pian tyttären syntymän jälkeen Juankoskelle, missä isä Yrjö Helanen toimi kirkkoherrana.

Pappilaelämä tarjosi ahkeralle tyttärelle vastuullisia tehtäviä ja hän tottui palvelemaan ihmisiä. Jatkosodan aikana Riitta Teinonen toimi aktiivisena pikkulottana. Hän osallistui jo 16-vuotiaana ylioppilaskirjoituksiin ja valmistui keuhkokuumeen ja Haapaaveden yhteiskoulusta kiitettävien arvosainoin. Matemaattisesti lahjakkaan ylioppilaan suunnitelmassa oli lääkärin ura, mutta hän päätti valita kuitenkin teologisen tiedekunnan.

Hyvin menestynyt opiskelija osallistui vuonna 1950 Kuopion hiippakunnan edustajana kansainväliseen kasvatuksen konferenssiin Torontossa. Paluumatkalla hän tapasi laivalla tulevan miehensä Seppo A. Teinosen (1924-1995).

Pariskunnan yhteinen elämä muodostui toimeliaaksi. Perheeseen syntyi kolme lasta ja Riitta Teinonen hoiti Matin, Maritan ja Riston lisäksi myös seurakunnan naisteologin virkaa sekä toimi myöhemmin uskonnon- ja historianopettajana. Vapaa-aikoinaan perhe harrasti intohimoista kalastusta Porin ulkosaaristossa sekä laajamittaista puutarhanhoitoa eteläisessä Hämeessä.

Oman työnsä ohessa Riitta Teinonen tuki merkittävästi professorimiehensä laajaa kirjoitustyötä. Vastikään ilmestyneessä miehensä elämäkerrassa Riitta Teinonen paljasti kirjoittaneensa puhtaaksi lähes kaikki puolisonsa kymmenet kirjat. Samalla hän oli terävä keskustelukumppani ja lahjomaton kriitikko.

Riitta Teinosen ideoista syntyivät pariskunnan yhdessä kirjoittamat suositut teokset. Näitä ovat muun muassa Rooman ja Mallorcan pyhiinvaellusoppaat, suurelle yleisölle tarkoitetut teologiset tietokirjat Ajasta ylösnousemukseen ja Johdatus mystiikkaan sekä useaan painokseen yltänyt keittokirja Silakka.

Pariskunnan muutettua pysyvästi Espanjaan vuonna 1988 Riitta Teinonen julkaisi miehensä kanssa lukuisia paikallisia matka- ja kulttuurioppaita sekä Andalusiassa historiaa käsitteleviä lehtiartikkeleita. Espanjassa häneltä ilmestyi myös oma romaani Aasimatka.

Riitta Teinosen läheiset tunsivat hänet laajasti sivistyneenä, ennakkoluulottomana ja älykkään huumorintajuksena naisena. Nämä piirteet säilyivät loppuun asti. Vielä pari viikkoa ennen kuolemaansa Riitta luennoi Aurinkorannikon suomalaisille espanjalaisten pääsiäiskulkueiden historiasta ja symboliikasta. Samalla hän suunnitteli innostuneesti tulevia 90-vuotispäiviään. Syntymäpäivä vaihtui kuitenkin yllättäen siunaus- ja muistotilaisuudeksi. Päivänsankari oli laatinut huolellisesti juhlaillallisen ruokalistan ja istumajärjestyksen. Sukulaisten ja ystävien keskeillä hänen oma paikkansa oli tyhjä.

Raine Haikarainen, Inari ja Jaakko Ripatti

Artikkeleita

Pitkältä tuntuneen odottelun jälkeen uusi apostolinen nuntius Pohjoismaita varten, arkkipiispa James Patrick Green, sai viimein jätetyksi valtuuskirjeensä tasavallan presidentille Sauli Niinistölle keskiviikkona 25.4.2018. Paavin lähettilään tehtävä pääsi näin ollen käyntiin toden teolla myös Suomessa. Hänet oli nimitetty eri Pohjoismaihin jo viime vuoden puolella.



Vihdoin uusi nuntius

Althinumin titulaariarkkipiispa, 67-vuotias James Patrick Green on kotoisin Yhdysvaltain Philadelphiasta, Pennsylvanian osavalttiosta, jossa hänet vihittiin myös papiksi 15.5.1976. "Ehdin silloin palvella seurakuntapappina vuoden verran, kunnes minua pyydettiin toimimaan kardinaalin sihteerinä. Tätä kesti viisi vuotta."

"1982 minut lähetettiin Roomaan opiskelemaan kanonista oikeutta, ilmeisesti sitä varten, että voisin sitten palata Philadelphiaan ja opettaa sitä arkkihiippakunnan seminaarissa." Jumalalla oli kuitenkin muita suunnitelmia: "Rooman opintojeni lähestyessä loppuaan minua pyydettiin siirtymään Pyhän istuimen diplomaattipalvelukseen. Pyhä Johannes Paavali II halusi tehdä diplomaattipalvelusta entistä kansainvälisemmän. Aikaisemmin se oli ollut hyvin vahvasti italialainen." Niinpä eri maista etsittiin sopivia pappeja.

"Minä en sitä erityisesti halunnut, koska halusin palata takaisin hiippakuntaani ja palvella siellä, mutta kardinaalini Philadelphiassa (arkkipiispa John Krol) pyysi minua ainakin yrittämään sanoen: 'Jos et sitten ole onnellinen siellä, voit aina tulla takaisin.'"

Diplomaattina

"Niinpä aloitin diplomaatin urani. Ensimmäinen oli opintoja Paavillisessa diplomaattiatematiikassa, ja sitten minut lähetettiin ensimmäiseen asemapaikkaan." Ark-



kipiispa Green onkin ehtinyt jo toimia Pyhän istuimen diplomaattina kaikissa maanosissa. "Paitsi Etelämantereella! Ja tässä iässä minua sinne tuskin enää lähetetään", hän naurahtaa. "Ainakin toivon niin." Asemapaikkoja on ollut ainakin eteläisellä Tyynellämerellä, Koreassa, Alankomaissa, Espanjassa, viitisen vuotta Roomassa, jossa hän työskenteli Vatikaanin valtiosihteeristön englanninkieli-

sen osaston päällikkönä sekä Taiwanissa.

"Espanjasta minut siirrettiin Tanskaan, jossa Pohjoismaiden nuntiatuuri siihen aikaan oli. Kun paavi sitten halusi muuttaa nuntiatuurin Ruotsiin lähelle Tukholmaa, minut lähetettiin sinne etsimään sopiva paikka ja aloittamaan uuden nuntiatuurin toiminta. Minä siis käytännössä ostin Vatikaanille sen talon, jossa nyt asun – déjà vu! Täällä olen taas, ja on sa-

nottava, että pidän kovasti työstäni Pohjolassa. Amerikkalaisena viihdyn täällä hyvin, olen kuin kotonani. Ruotsiin tulin jo viime kesäkuussa, mutta valtuuskirjeen jättäminen eri maihin vie aina oman aikansa, jota on vaikea joututtaa. Siksi en esimerkiksi voinut vielä osallistua Suomen 100-vuotisjuhliin. Se oli todella harmi."

Lopulta vuonna 2006 saamansa piis-

Artikkeleita

paksivihkimyksen jälkeen arkkipiispa Green on ehtinyt toimia nuntiukseksi ensin Etelä-Afrikassa, mistä hän seurasi myös Namibiaa, Lesothoa, Swazimaata ja Botswanaa ja sen jälkeen Perussa.

Pohjoismaat

Muissa Pohjoismaissa arkkipiispa Green on jo ehtinyt käydä ja tutustua niihin vähän paremminkin. Hän on myös hyvin iloinen siitä, että katolinen kirkko kasvaa kaikissa Pohjoismaissa. "Verrattuna siihen, kun olin Kööpenhaminassa 2000-luvun ensimmäisinä vuosina, tilanne on muuttunut dramaattisesti positiiviseen suuntaan. Tietenkin on haasteita – en kutsu niitä ongelmiksi – kuten maahanmuutto, pakolaisuus. Haasteet on tehty voitettaviksi, vaikka kaikkea ei olisikaan helppo ratkaista nopeasti." Arkkipiispa myös arvelee, että Euroopassa on tuskin yhtäkään muuta paikalliskirkkoa, jossa olisi samanlaista kasvua.

Esimerkiksi Puolasta on muuttanut paljon ihmisiä työn perässä. "Se tuo mu-

manneet, että paavi Franciscuksen omat näkemykset ja tavoitteet ovat monessa suhteessa hyvin samansuuntaiset kuin heidän. En nyt puhu erityisesti uskon kysymyksistä, vaan ennemminkin hänen yhteiskunnallisista teemoistaan ja kirkon yhteiskunnallisesta työstä – sitä arvostetaan täällä suuresti." Esimerkkinä nuntius mainitsee paavin kiinnostuksen

"Olen iloinen siitä, että olen vihdoinkin täällä ja pääsen tutustumaan Suomeen ja katolilaisiin Suomessa."

– Nuntius J. P. Green



kanaan tietenkin myös haasteita. On pystyttävä tarjoamaan sielunhoitoa myös heille. On selvää, että vanhat rakenteet eivät välttämättä enää riitä tai sovi tähän työmäärään."

Nuntiuksen mukaan ei ole myöskään oikein sanoa, ettei Pohjoismaissa olisi paljon uskovia ihmisiä. "On mielenkiintoista katsoa jäsenmäärämme muuttamista ja sen vaikutusta yhteiskuntaan."

"Verrattuna aikaisempaan mielestäni nykytilanne Pohjoismaissa on kehittynyt paljon parempaan suuntaan. Aikaisemmin katoliseen kirkkoon suhtauduttiin skeptisesti ja epäluuloisesti, sitä pidettiin hyvin kummallisena yhteisönä. Mutta nyt siihen ei suhtauduta enää edes vain neutraalisti vaan selvästi positiivisesti. Se on hyvin mielenkiintoista! Tätä muutosta pitäisi tutkia."

Paavi Franciscuksen vaikutus

Paavi Franciscuksen vaikutus on nuntiuksen mukaan myös selvä: "Uskon, että Pohjoismaiden asukkaat ovat huo-

ympäristöasioita kohtaan, joka ilmenee selvästi kiertokirjeessä *Laudato si*.

"Odotan suuresti mahdollisuuksia vierailulla Suomessa. Tiedän, että se on kaunis maa." Maassa kulkeminen ja siihen tutustuminen auttaa ymmärtämään kirkon tilannetta paremmin. "Se on yksi asia, jota pyhä isä todella haluaa: että me todella kierrämme ja tutustumme asioihin. Hän on oikeassa. Miten tätä työtä voisi muuten tehdä?" Arkkipiispan mukaan ei voi olla edustaja, lähettiläs, ilman, että "on ulkona", että tutustuu asioihin ja ihmisiin. "Se on mahdollista."

Internet on muuttanut tämänkin asian. Ennen nuntiukset kertoivat eri maiden tapahtumista Pyhälle istuimelle. Nyt sitä ei enää tarvita. "Nyt tarvitaan niitä, jotka pystyvät arvioimaan ja tutkimaan tilanteita paikan päällä ja näkemään niiden merkityksen kokonaisuuden kannalta, jotka osaavat analysoida tapahtumia. Tässä mielessä nuntius ei enää pelkästään edusta Pyhää istuinta jossa-kin maassa vaan myös kyseistä maata ja sen katolista yhteisöä Vatikaanissa."

Jotta nuntiuksen työn tekisi hyvin, on arkkipiispa Greenin mukaan välttämättömyksiä myös "auttaa Vatikaania ymmärtämään, minkälainen kirkko täällä oikein on ja mitä kirkko täällä tarvitsee. Siksi olen täällä, ja siksi en voi vain istua toimistossani kaiken päivää. Tämän työn dynamiikka on muuttunut."

"Pyhä isä tahtoo nuntiukset ulos maailmaan. Hän haluaa kirkon kadulle!" Siellä nuntius vasta voi nähdä ja ymmärtää, mitä Pyhän istuimen täytyy saada tietää. "Jokaisella paikalla on oma 'maakunsa', myös täällä viidessä Pohjoismaassa."

Kirkko on katolinen mutta myös paikallinen

Kirkon elämässä on aina saavutettava jonkinlainen tasapaino. "Se ei ole aina helppo tehtävä, varsinkaan siellä, missä paikallinen väestö on kohtuullisen pieni joukko. Mutta kirkko on katolinen, yleismaailmallinen; jokaisen pitäisi ensisijaisesti kokea ja ajatella olevansa tämän kirkon jäsen. Samalla kirkon on kuitenkin tultava aidosti paikalliskirkoksi, saada juuret tiettyyn paikkaan. Se edellyttää – aivan niin kuin kasveilla – sitä, että kunnioitetaan paikkaa, missä ollaan. Et voi teeskennellä olevasi kotona. Enhän minäkään voi vain sanoa ylpeänä, että olen philadelphialainen, tai vertailla omaa kotikirkkoani siihen paikkaan, missä nyt olen. Se on naurettavaa."

Jokaisen on siis lähdettävä liikkeelle sen tunnustamisesta, että on katolilainen, ja kysyttävä sitten: "Missä olen?" Vastaus kuuluu: "Olen täällä." "Ja niin minä kunnioitan 'täällä olemista', kunnioitan tätä kulttuuria ja näitä perinteitä eläen kuitenkin elämäni katolilaisena. En voi teeskennellä muuta. Olen se, joka olen. Mutta kunnioitan myös sitä, joka sinä olet."

Arkkipiispa selventää vielä: "Kun nuntius tulee johonkin maahan, hän ymmärtää hyvin, että hän on vieraana siinä maassa. Jos kutsut minut kotiisi, kunnioitan kutsuasi ja sitä, että se on sinun kotisi. En minä ala siirrellä huonekalujasi. Olen luonasi vieraana. Mielestäni meidän kaikkien on toimittava näin. Varsinkin, jos olemme toisessa maassa. Olisi vaarallista, jos kirkko sallisi minkä tahansa yhden ryhmän saada valta-aseman, paikallinen väestö kysyisi: 'Entä me? Keitä me sitten olemme? Emmekö me muka ole mitään?' Ja se ei olisi oikein, se olisi täysin väärin."

Lopuksi uusi nuntius kertoi odottavansa kovasti presidentti Niinistön tapaamista (seuraavana päivänä) ja sitä, että pääsisi vihdoinkin aloittamaan työnsä myös Suomessa ja tutustumaan tähän maahan ja paikalliskirkkoon.

Kiitos haastattelusta, arkkipiispa Green!

Marko Tervaportti



English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritari-
katu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechisms at the Studium

- **Monday May 28th at 18.30**

Contact person: **Diana Kaley**, 040 7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: fr. **Antoine Lévy, OP**.

URKUMUSIIKIN JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa **torstaina klo 18.00**.



7.6.2018 MARKO PITKÄNIEMI (Helsinki)

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

PYHÄ MESSU LATINAKSI

Kesän ohjelma: katso kotisivulta tai Facebookista. Summer programme: see home page or Facebook.



Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiniisiä tai joskus "gregoriaanisia" messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00 (ei kesäkuukausina).

A Tridentine or sometimes a "Gregorian" Mass in Latin is usually celebrated in St. Henry's Cathedral on the first Sunday of the month at 13.00 (not during summer).

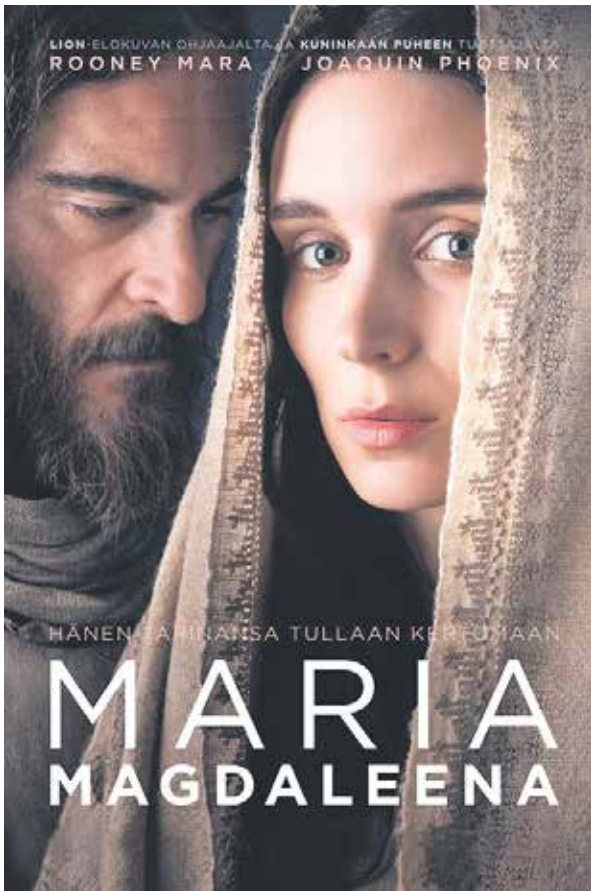
ELOKUVA

Maria Magdaleena

Nykyyään elokuva-teattereissa näytetty elokuva, jonka aiheena on Raamatun kertomus, on harvinaisuus. Siksi on hyvä syy tehdä sellaisesta arvostelu. Kuten nimi antaa ymmärtää, elokuvan päähenkilö on Magdalan Maria, ja evankeliumien tapahtumat kerrotaan hänen näkökulmastaan. Siinänsä on hyvä ajatus keskittyä juuri henkilöön, joka on mukana Jeesuksen maallisen elämän tapahtumissa, ja yrittää nähdä evankeliumi tämän henkilön näkökulmasta. Tällainen mielikuviuksen käyttö apuna mietiskelyssä

on olennainen osa esimerkiksi ignatiaanista spiritualiteettia. Elokuvana Maria Magdaleena näyttää sekä menetelmän hyvät puolet että heikkouksia. Se, millä tiedolla ja ymmärryksellä aihetta lähestytään, vaikuttaa siihen, mitä mietiskelystä saa ulos, tai tässä tapauksessa siihen, millainen elokuva siitä tulee. Pääosan esittäjät Rooney Mara (Maria Magdaleena) ja Joaquin Phoenix (Jeesus) ovat elokuvan näyttelijäkaartista tunnetuimpia –molemmat Oscar-ehdokkaita – ja tekevät työnsä ammattitaidolla. Heidän osaamisensa ei kuitenkaan pelasta käsikirjoituksen heikkouksia.

Opetuslapset esitetään pitkälti joukkona, joka tavoittelee vasemmistolaiskaltaista vallankumousta, jossa Jeesus olisi uusi johtaja tai keulakuva. Tämä ei ole täysin kaukaa haettu ajatus. Siihen viitataan toistuvasti evankeliumissa, mutta tärkeällä erolla: evankeliumeissa Jeesus on Daavidin poika, kruununperijä, kuningas, joka on palannut, eikä vallankumouksellinen nykymerkityksessä. Tämän ymmärryksen puuttuessa muuten usein oman aikaansa hyvin sijoittunut draama kompastuu ja sisältää nykypäivän katsomuksia. Toinen esimerkki tästä on Maria Magdaleena verrattuna elokuvan muihin naisiin. On totta, että hän oli poikkeuksellinen, mutta elokuvassa tuo erikoisuus paisuu ja kontrasti on joskus huu-tava. Kun elokuva näyttää Maria Magdaleenan opetuslasten kanssa,



muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta hänestä tulee nk. "Mary Sue"-hahmo, ainoa, joka todella ymmärtää, mistä Jeesus puhuu. Tämä kuvio toistuu kautta elokuvan – opetuslapset eivät ymmärrä Jeesusta ja Maria selittää hänet heille. Tämä ymmärryksen puute ei tosin ole kovin yllättävä, Joaquin Phoenixille on annettu esitettäväkseen useimmiten kryptinen Jeesus. Maria Magdaleena oli tärkeä henkilö, varmasti keskeinen Jeesuksen seuraajista, mutta tässä hänestä tehdään melkein kolmastoista opetuslapsi.

Opetuslasten, Marian ja Jeesuksenkin viestinä elokuvassa on pelastus, joka tulee. He kulkevat ympäri maata sitä julistaen, kuten evankeliumissa sanotaan. Se, mitä tuo pelastus on, jää kuitenkin epäselväksi. Annetaan vaikutelma, että kyseessä olisi jonkinlainen hengellinen hyvinvointi enemmän kuin se pelastus, jonka tiedämme Jeesuksen tuoneen. Ristiinnaulitsemista ja Jeesuksen ylösnousemuksesta käsitellään heikosti, mikä on suora seuraus epäselvyydestä koskien Jeesuksen luonnetta ja tehtävää.

Yhteenvetona voi todeta, että yritys on ollut hyvä, mutta toteutus ainakin osittain olisi vaatinut enemmän työtä jo valmisteluvaiheessa. Elokuva kertoo evankeliumien kertomukset uudella tavalla, ja osittain tekee sen hyvällä ja antoisallakin tavalla. Heikkous on, että muutamilla muokkauksilla elokuva olisi voinut tehdä sen vielä paremmin.

Isä Anders Hamberg



Vesi on elämä

Kumppanijärjestömme Caritas Corocoron maastoauto lasketee hiljalleen alas La Pazin lähes neljän kilometrin korkeudesta, ohuesta vuoristoilmasta vehreämpiin vuoristolaaksoihin. Hengittäminen helpottuu. Ympärillä on peltoja, joilla viljellään muun muassa maissia, kvinoaa, kaalia ja palkokasveja, sekä hedelmäpuutarhoja – viikunaa, omenaa, päärynää ja pacayaa. Hiljalleen tie alkaa jälleen nousta ja muuttuu vaikeakulkuisemmaksi. Maisemat muuttuvat karummiksi, nousemme parin kilometrin korkeuteen ja hengitys alkaa huuruta. Ohitamme muutamia lapsia, jotka tallustavat tien laidassa tai heinän peittämällä pellolla. "He ovat tulossa kotiin koulusta, joka on usean kilometrin kävelymatkan päässä," kertoo kumppanijärjestön hankekoordinaattori Ruben. Auto kaartaa Vituyon kylän pihaan, jossa huopahattuiset asukkaat odottavat meitä muusikki raikuen. Vuoren rinteessä seisoo vanha käyttämätön vesitankki, jota kyläläiset kutsuvat valkoiseksi elefantiksi. Se on muisto yhdestä niistä monista Bolivian syrjäseuduilla toteutetuista hankkeista, jotka alkavat suurella innolla, mutta jäävät kesken rahan tai tietotaidon puutteen vuoksi.

Naiset ovat pukeutuneet monikerroksiisiin, värikkäisiin hameisiin ja villatakkeihin ja heittävät tulijoiden päälle loppumattoman sateen pikkuruisia kukkien terälehtiä. Miehet vastaavat musiikista ja ohjaavat vieraat kunniapöytään, jolle on nostettu pullo paikallista virvoitusjuomaa Coka Quinaa. Vieraille annetaan kunnia nostaa Bolivian lippu salkoon. Alkaa pitkien puheiden sarja. Kaikki kylän johtajat ja merkkihenkilöt pääsevät ääneen ja lähes jokainen kyläläinen haluaa lausua kiitoksensa tai ainakin puristaa tulijoiden kättä. Koululaiset laulavat ja lausuvat meille itse tekemiään runoja, jotka kertovat säästeliästä veden käytöstä ja ympäristön suojelusta. He esittävät myös näytelmän, joka kertoo tarinan käsi-pesun tärkeydestä. Virallisen ohjelman jälkeen kylän naiset kantavat monivärisissä kantoliinoissaan pöydälle kasoittain keitetyjä pikkuperunoita (Andien pääravintoa), ja eteemme tuodaan lautanen, jolla on paistettu marsu sekä papuja. Papu on toinen kylän tärkeimmistä viljelykasveista. Tunnelma on kun suuressa kyläjuhlassa ja on selvä, että päivä on isäntävaellemme hyvin merkittävä.

– Meillä oli tämä haave jo pitkään. Olemme olleet täällä isovanhempiemme ajoista lähtien ja omat lapsemme ovat muuttaneet kaupunkiin, koska ilman vettä on mahdoton elää. (...) Vituyon kylän sitoutuminen tähän hankkeeseen on vankkaa. Olemme osallistuneet työpajoihin ja koulutuksiin.

Hankkeesta on hyötyä myös lapsillemme ja lapsenlapsillemme. Tuo rakennus tulee vihdoinkin olemaan jotain muuta kuin vain "valkoinen elefantti". – mies, Vituyon kylä

– Olemme jo perustaneet vesikomitean ja harjoittelemme, miten voimme järjestäytyä sen välityksellä. Tulevaisuudessa haluamme (...) että lapsillamme olisi paremmat mahdollisuudet. Olemme jo osallistuneet useisiin työpajoihin, joissa meille on opetettu jätteiden hävittämistä ja miten tarpeiden tekeminen ulkoilmaan vaikuttaa koko kylän terveyteen. – mies, Vituyon kylä

– Hankkeen järjestämissä työpajoissa tuotetun materiaalin avulla lapset oppivat helpommin. Nyt he harjaavat aina aamulla hampaansa kunnan tarjoaman aamupalan jälkeen. Lasten kautta myös heidän vanhempansa oppivat. – Vituyon esikoulun opettaja

Matka takaisin pääkaupunkiin on pitkä ja on aika jättää hyvästit. Isäntävaellemme haluaa kuitenkin vielä esitellä meille kylän koulun, hankkeen puitteisissa järjestetyissä työpajoissa tehtyjä lasten taideteoksia sekä yhden kodeista, johon tankki ja vesihana on jo asennettu. Talon emäntä esittelee ylpeänä, miten sadevesi johdetaan katolta tankkiin, puhdistetaan ja saadaan perheen käyttöön. Hän kertoo olevansa erityisen kiitollinen hankkeelle siitä, että "sen myötä kyläläisillä on mahdollisuus elää terveempää elämää".

Vierailun lopuksi kylän miehet virittävät vielä riehakkaan kansanlaulun ja naiset nappaavat vieraat mukaan tanssiin. Me pakkaudumme autoon ja sen lavalle sulloutuu kymmenisen kylän naista. Kun kerrankin on auto tarjolla, sen tarjoama kyyti kannattaa hyödyntää!

Paluumatkamme La Paziin alkaa ja jätämme taaksemme Vituyon kylän. Horizontissa, vuoren rinteellä kököttää valkoinen elefantti.

Mervi Hakoniemi

Vesi on elämä II-hankkeen koordinaattori

Suomen Caritas on tehnyt jo vuosia väsymättä työtä Bolivian vesi- ja sanitaatiotilanteen puolesta. Nykyinen hanke Agua es Vida - Vesi on elämä II toteutetaan vuosina 2017 - 2019 Andien vuoriston laaksoissa La Pazin departementin syrjäseuduilla, jonka väestö kuuluu Aymaraa puhuvaan Bolivian alkuperäisväestöön. Ulkoministeriön tukemaa hanketta toteuttaa käytännössä paikallinen kumppani Caritas CoroCoro ja sitä hallinnoidaan yhteistyössä Sveitsin Caritasen kanssa. Vuonna 2017 Suomi rahoitti hanketta Vituyon kylässä, Patacamayan kunnan alueella, ja vuoden 2018 hankekyllä on Sapaquin kunnassa sijaitseva Jaruma.

Caritas-kuulumisia

Nytt-News

Maailma kylässä

Maailma kylässä -festivaali Helsingissä Suomen Caritas osallistuu Maailma kylässä -festivaalille, joka järjestetään Kaisaniemen puistossa ja Rautatientorilla 26.–27. toukokuuta. Caritaksen pöytä sijaitsee paikkanumerolla A101 Mahdollisuuksien tori -teltassa. Lisätietoja: www.caritas.fi/ajankohtaista/maailma-kylassa-2018 ja www.maailmakylassa.fi. Vapaaehtoisia tarvitaan, eli ilmoittaudu saman tien Sara Nevalaiselle sähköpostitse sara.nevalainen@caritas.fi tai puhelimitse 0400910036. Tiedotamme lisää nettisivuillamme ja Facebookissa!

Tule sinäkin jäseneksi!

Suomen Caritaksen jäseneksi voi liittyä kätevästi netissä osoitteessa www.caritas.fi/jaseneksi. Caritaksen jäsenmaksu on henkilöjäsenille 20 €/vuosi (yhteisjäsenille 50 €/vuosi) ja se maksetaan Caritaksen tilille FI73 8000 1270 1545 04 käyttäen viitettä 2215.

Seuraava Ystävyyden kahvila 16.5.

Seuraava Ystävyyden kahvila järjestetään Caritaksen toimistolla keskiviikkona 16.5. Kevään viimeinen Ystävyyden kahvila pidetään 13.6. Lisää tietoa tulossa Facebook -sivuillemme!

Turussa tempaistiin Venezuelan hädänalaisten hyväksi

Aurinkoisena sunnuntaina 8.4. Turun seurakunnan nuoret ja Suomen Ca-



ritas ry järjestivät tempauksen Venezuelan hädänalaisten tukemiseksi. Tapahtumaa varten Turun ja Tampereen nuoretolivat tehneet pelejä, joita pääsi kokeilemaan eurolla. Pelin päätyttyä sai leiman pelipassiin. Kun passiin oli kerätty viisi leimaa, sai palkinnon. Keräystuotot menevät Caritas Venezuelan kautta hyvään.

Ensimmäisenä aloitettiin Venezuelan karttapelillä, Venezuelan tähti: "Lähdemme seikkailemaan Venezuelan maisemiin. Matka alkaa Caracasista, Venezuelan pääkaupungin pilvenpiirtäjäviidakosta, sitten keltaisia ruutuja pitkin Maracaibo järven ohi jatkamme kohti Andien vuoristoa, josta suuntaamme Etelä-Venezuelan sademetsiin ja sieltä arojen halki Orinocojoelle, jossa voimme ihmetellä uhanalaisia vaaleanpunaisia delfiinejä, ja sitten takaisin Caracasiin. Matkalla tarkoitus on yrittää tasaluvulla osua punaisiin ruutu-

hin ja kerätä numeroita."

Suosituin peli oli kuitenkin tölkkien ammunta, jossa pyrkimys oli kaataa tölkkipyramidit. Peli vaati käsien vakautta ja tarkkuutta tähtäyksessä. Myös onginta, keilaus, ämpäriheitto ja kasvomaalaus vetivät väkeä. Hankaussähköllä tarttuvapikkuilmapallot saivat monet kikattaen kokeilemaan montako palloa saisi tarttumaan itseensä.

Tempauksessa pääsi myös maistamaan Venezuelan kansallisruokaa arepoja. Arepat ovat maissijauhusta, vedestä ja suolasta tehtyjä leipiä, joiden väliin voi laittaa monenlaisia täytteitä. Turussa maku-mahdollisuuksina oli maukas lihakastike, guacamole, juusto sekä guasacacastike. Lisäksi tarjolla oli kahvilaherkuja.

Teksti: Mari Malm, kuva: Kasia Piotrowska

Venezuelan keräykseen voi lahjoittaa vielä toukokuun loppuun asti Caritaksen tilille FI73 8000 1270 1545 04 laittamalla viestikenttään otsikoksi "Venezuela". Keräystuotot menivät Caritas Venezuelan kautta erityisesti lasten vakavan aliravitsemuksen hoidossa käytettäviin tuotteisiin.

Paastokeräyksen 2018 tuotto

Paastokeräys palestiinalaisnaisten ammattikoulutuksen tukemiseksi Libanonin pakolaisleireillä tuotti yhteensä 11 273 euroa. Keräystulos oli tarkemmin seuraavanlainen:

2 218,69	PYHÄN MARIAN SRK
2 850,99	PYHÄN HENRIKIN SRK
1 782,90	PYHÄN RISTIN SRK
673,30	PYHÄN BIRGITAN SRK
244,75	PYHÄN OLAVIN SRK
153,45	PYHÄN URSULAN SRK
800,00	NASARETIN PYHÄN PERHEEN SRK
90,70	PYHÄN JOOSEFIN SRK
2 458,00	SUORAT KERÄYS-LAJOITUKSET

Seuraa Facebook -sivuumme!

Kutsu investituuraan — Inbjudan till investitur

AVOIN KUTSU INVESTITUURAAAN

Ordo Equestris Sancti Sepulchri Hierosolymitani, Locumtenentia in Finlandia, OSSH, eli Jerusalemin Pyhän Haudan Ritarikunta pitää investituuran uusille ritarihokkaille toukokuun 2018 lopulla.

Uusiksi ritareiksi lyödään isä Anders Hamberg, insinööri Manuel Airava ja kanttori Marko Pitkäniemi.

Ohjelma

Perjantai 25.5.2018

klo 19.00 Vigilia, Pyhän Marian kirkko, Mäntytie 2, 00270 Helsinki

Lauantai 26.5.2018

klo 11.00 Investituura (pyhän messun yhteydessä), Pyhän Henrikin katedraali, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki
klo 19.00 Juhlaillallinen, Helsingin Pörssiklubi, Fabianinkatu 14 A, 4 kerros (maksullinen, 100€/henkilö)

Sunnuntai 27.5.2018

klo 11.00 Pyhä messu, Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki

Ilmoitus juhlaillalliseen osallistumisesta daami Verna Paloheimolle verna.paloheimo@pp.inet.fi 14.5.2018 mennessä.

ÖPPEN INBJUDAN TILL INVESTITUR

Ordo Equestris Sancti Sepulchri Hierosolymitani, Locumtenentia in Finlandia, OSSH, håller investitur för nya riddare i slutet av maj 2018.

Till riddare slås fader Anders Hamberg, ing. Manuel Airava och kantor Marko Pitkäniemi.

Program

Fredag 25.05.2018

Kl. 19:00 Vigilia, Sankta Maria kyrkan, Tallvägen 2, Helsingfors

Lördag 26.05.2018

Kl. 11:00 Investitur, Sankt Henriks katedralen, Helsingfors
Kl. 19:00 Festmiddag, Helsingfors Börsklubb, Fabiansgatan 14 A, 4 våningen (middagen kostar 100€ per person)

Söndag 27.05.2018

Kl. 11:00 Mässa, Sankt Henriks katedralen, Helsingfors

Om deltagande i middagen bes vänligen meddelas till dam Verna Paloheimo verna.paloheimo@pp.inet.fi senast 14.05.2018.



In English

Undertaking a pilgrimage, regarded as a journey, especially a long one to some sacred place as an act of religious devotion, bearing also in mind the spiritual benefits attached as a quest or for votive purposes, paying homage is quite relevant. Thus, this background knowledge enabled those under the chaplaincy of Africans in the Catholic Diocese of Helsinki, Finland to be conscious of the fact that it was not an excursion or tour.

The choice of Rome, being the home of the pope (Vicar of Christ) and Roman Catholic Curia, place of many sites and relics of veneration connected to the apostles, numerous Christian martyrs and saints, and the timing of the Lenten season leading to Holy Week celebrations was quite appropriate. The journey was programmed for five days including departure on the 22nd of March and return on the 27th of March. The residence booked for the pilgrims was Istituto Minime Suore Del Sacro Cuore, Via Fabio Massimo, 26, Roma.

The pilgrims remain grateful to the host institution or hotel under the auspices of the Sacred Sisters. It should be noted that all if not most of the pilgrims expressed gratitude for the trip to the "Eternal City." The indulgences gained in visiting specific churches, although not all originally planned, cannot be measured in terms of finances. It is hoped that the effects of the visit would be spread and felt by those who remained behind. Special prayers were organized for the community left behind; and being the first of its kind with the African Chaplaincy in Helsinki, it is hoped that many would become interested and an enriching annual event. In spite of the unforeseen or normal human limitations, it was a blessed spiritual journey that has been so uplifting. Gratitude goes to the planners, organizers, and more over to God for his blessings and journey mercies.

Father Leonard Wobilla Shwei
Chaplain



African Chaplaincy Pilgrimage to Rome

A unique Lenten Experience

Testimonies



My unique Experience in Rome

It's a dream come true for me to visit Rome. It has been my prayer to visit the Vatican. On entering the Vatican Basilica I kept praising the Lord saying "Thank you Jesus, worthy is your name, O Lord!"

A special experience was when we visited the Scala Sancta, the 28 white marble steps, as a spiritual encounter with our Lord Jesus Christ. When I started climbing the steps on my knees, tears started rolling down my eyes. As I was going up, I started to remember all the sorrows I have been through in my past life. I kept crying while going up the stairs. I could

feel a lot of pain on my knees; it was like a needle pricking me. I remember a voice of a lady saying "God bless you, God bless you!" while touching me on my back, but I kept crying. Towards the end of the stairs, a voice spoke clearly to me saying: "My child, I carried the cross for you, so it's finished now. Receive my peace, no more tears!" Immediately I felt peace in my heart, and I stopped crying on reaching the top. I laid down for a while enjoying the peace and the presence of our Lord Jesus Christ.

I encourage you all, if you get a chance, to visit the eternal city and get a spiritual transformation. Through this pilgrimage to the "holy land", our faith is lifted up to a higher level and it gives us the courage to stand firm in our Christian faith. God bless you!

Allen Owor

I called it "Fun Pilgrimage"

This pilgrimage was so nice, with a flexible itinerary. I remember from my childhood, that a calendar of Pope John Paul II hang on my bedroom with background of Saint Peter's Basilica, and I dreamt that I one day would pray in that church. Time flies fast, and in this Palm Sunday this dream came true. Another thing



in this pilgrimage that was special for me were the Holy Stairs. I did not think about a special intention; for me it was more about feeling a small part of the Passion of Christ, of course nothing compared to the great Passion of the Christ. If only the walking on our knees to the top of the stairs is difficult, as we sometimes grumble when facing a problem in our live, study, or work, then how about Jesus? Even if He had no sin, He was crucified for us. I believe that everybody has their own intentions during pilgrimages, but in my own opinion pilgrimage is more than that, for me pilgrimage is giving thanks.

Margaretta Christita

In English



Trip to Rome and the Vatican

This pilgrimage to Rome as well as the Vatican was a spiritually filled journey that I was privileged to be part. It afforded me the opportunity as a Roman Catholic, but most importantly a Christian, to get closer to our Lord Jesus Christ.

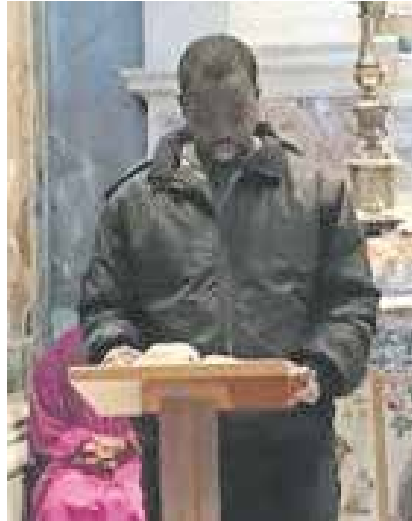
My highest point of the pilgrimage was our visitation to the holy stairs and having the opportunity to crawl on the stairs our Lord Jesus Christ walked on to be tried by Pontius Pilate. Putting my intentions to the Lord while crawling on the stairs gave me the spiritual satisfaction my soul was longing for. I believe that my intentions have been answered in Jesus name.

I took part in four masses that took place in the four main basilicas of Rome, St Pauls, St Johns, St Mary Maggiore and St Peters. The relics in the four basilicas also gave me the chance to meditate on the biblical events I have read throughout my life.

Then came Palm Sunday when we celebrated the Mass with Pope Francis. It was a moment to cherish as I came face to face with the Pope and receiving the papal blessings. It is an event that will live long in my life as a Christian.

Aside the spiritual encounter, I had the chance to visit some historic places in Rome, which was a great experience. I thank God for this pilgrimage and I pray more pilgrimages will be organised to boost our spiritual growth and faith in God. Amen.

Samuel Asare Forkuo



Pilgrimage to the Eternal City

The pilgrimage to the Eternal City, Rome, did not only come as a needed break from the tedious routine of work and school but also served as avenue for deepening of my Christian faith. Seeing the relics of the Saints and the Martyrs whose blood served as seed of the Church affirms my belief that the Church is not based on a myth. Magnificent edifices like the basilicas, Colosseum, Pantheon and the Piazza Navona were just breathtaking to behold. The pilgrimage also gave me the opportunity to see the Pope in person for the first time, but my highest moment was when I got to take part in the liturgy of the Mass inside The Papal Basilica of St. Peter in the Vatican.

Michael Yaw Afrane

Invitation

The African Catholic Chaplaincy in the Diocese of Helsinki
Cordially Invites You to Celebrate Her
One-Year Inauguration Anniversary & Harvest Thanksgiving

At the Solemn High Pontifical Mass

Celebrated by H.E. Bishop Teemu Sippo S.C.I.
at the Saint Mary's Church, Mäntytie 2, Helsinki

Date: 20th May, 2018. Time: 12:45 PM.

Reception follows immediately after Mass
at the English School, Mäntytie 14, Helsinki

RSVP

Rev. Fr. Leonard Wobilla
Chaplain
040-8497079



The Revelation: A Experience Shared

At times, we all find our faith in the Almighty Lord and his Church doubted, and at times, confronted by some sort of crossroads. I recommend strongly a pilgrimage to Rome. If you just walk along the same trail as the 13 pilgrims who followed Father Leonard the past 5 days you'll return deeply convinced that you belong to God's Church.

After arriving in Rome at noon, on the evening of Thursday, March 22nd we headed for Basilica San Paolo, one of the four major Basilicas of Rome. Built over the tomb of St. Paul, the church was initiated by Emperor Constantine and consecrated by Pope Sylvester I in the year 324. Here we attended the first of a number of small, beautiful Masses, this particular service said by Father Leonard and assisted on the Altar by Rev. Charles Nwoko. Rev. Nwoko possesses a human spirit that does our Church proud. It was

a complete honor that he spent so much time with us, despite his busy schedule.

Afterwards, we had the honor of being joined by James Arinze Edeh. James, a Member of the Society of Saint Paul SSP, proved to be, once again, a gentle and kind man exuding pure Christian charity. I reckon one would be hard pressed to find a human being with a larger Catholic heart. Brother Edeh also took time from his extremely busy schedule to do me a personal favor. Unbelievably, extraordinary folks, and yes, my fellow parishioners the future of our Church is in outstanding hands!

On Friday 23rd we had a pleasant stroll to Piazza San Pietro (Saint Peter's Square) where we took photos and basked in the gradually warming late morning sun. A while later, Father Charles Gono said a wonderful Mass at Basilica San Giovanni in Laterano. Known as the "First

Vatican" or Church of The Pope, originally it held the status of the Church of Rome, the dedication to Saint John came later. Roman Emperor Constantine dedicated this Basilica to his baptism and all Christianity, ending the persecutions. I, personally, saw the Holy Spirit emitting from Father Gono's face. I will not be, at all, surprised if he's a Cardinal someday.

Basilica San Giovanni was followed by a visit to Scala Sancta (The Holy Steps). The stairs are relics from Pontius Pilate's palace in Palestine, and used by Christ the day of his sentencing at the hands of the Pharisees and Governor Pilate. They are climbed on your hands and knees; a very painful and humbling experience that emulates Jesus Christ suffering while stumbling and crawling on his way to crucifixion on Mount Calvary. Later that afternoon we were joined by Father Richard Gokum and visited Basilica Santa Maria Maggiore. Built by Pope

Sixtus III (430-40) in honor of Mary, it's one of the four Roman Basilicas with the title "Major". And it's extremely beautiful in a major way!

On the morning of Saturday 24th we returned to Vatican Square and entered Saint Peter's Basilica. For myself, the same awe now returned. The child-like wonderment that had astounded me 25 years ago and pointed me back towards the worship of God and his son Lord Jesus Christ. I could barely contain myself while grinning incessantly. I gawked up at the towering dome's ceiling that features artwork possessing a detail that's indescribable and just has to be witnessed, to be comprehended. Literally stumbling around in an awestruck, Spiritual stupor, I then returned to the spot of my ecclesiastical metamorphosis. There, I thanked the Lord profusely for my

>>>

Lukijoilta

>>>

wondrous salvation. A short time later, we attended Mass at one of Basilica San Pietro's numerous, artful, and aesthetically pleasing Altars. My Silver Jubilee was now in full swing!

Joyfully carrying on, this eventful morning was capped by a noontime tour of Rome's ancient center, riding in an open top double-decker tour bus. After lunch in Rome's Termini sector we made our way to the Roman Coliseum, where entry prove to be a bit trying. Of course, it was no wonder, why with the absolute hordes of tourist, so we ended up at Basilica Santa Croce and viewed relics and vessels holding pieces of Christ's crucifix and an exact replica of the Turin Shroud. Rome's Catholic treasures, history and heritage are endless!

Early, on the morning of Sunday 25th (6:15am to be exact) we found ourselves standing on Via della Conciliazione. Saint Peter's Basilica towered, over us, guard-like in the near distance. We waited in darkness, as closed security barriers blocked our entry. However, after nearly two hours and experiencing what was, now, a wonderfully beautiful sunrise, we cleared the safety checks. We then made our way to altar side seats and waited, with high anticipation, along with thousands of other Catholic faithful, Domenica di Palma (Palm Sunday) Mass to be said by Papa Francesco, our Pope, Bishop of Rome.

Frankly, I had to occasionally pinch myself; I couldn't believe I was there in attendance. Here, in Helsinki, I have both Rai Uno and Rai Due, two of Italy's national TV channels where I get to follow the Pope and his activities, along with those of the Church, almost daily. In the past years, I've seen Palm Sunday Mass broadcasted from Saint Peter's Square. Yet, to be present, sitting in the warm energy of sunny Rome, and viewing the colorful spectacle of Cardinal Red Robes; my heart throbbed. Palms branches swayed in every direction around the piazza. Dozens of sculptures, colonnades, and the intricate facades of Vatican City's structures and Saint Peter's Basilica, along with the large crowd of countless thousands of enthusiastic Catholics of every race and nationality, was simply overwhelming.

I felt as though I could sit there, at the foot of that altar, in front of the Basilica forever. I never wanted Mass to end. Following the Pope's Angelus, Our Holy Father climbed aboard his Pope mobile, cruised along the perimeter of the congregation, passing approximately 10-12 meters from where we stood. The broad and friendly smile on his face, and joyful glow in his eyes outshone what was some seriously brilliant noon sunshine. I stared into his face with searching intent. Yeah, people, our Pope's a genuine Holy being. Our Church is in safe, holy hands.

Finally, as Piazza San Pietro slowly emptied with a carnival feel in the air, I felt totally at peace. Returning to our

lodgings at The Convent of Suore Francescane Minime del Sacro Cuore I got a chance to practice my conversational Italian with several of our host. Describing what I had just spiritually encountered, I was surprised at how well I made myself understood. No doubt, The Holy Spirit gave me plenty of help! The thing that surprised me about the sisters was how accommodating they were, exuding no sense of being disturbed or intruded upon during their daily prayers or religious indulgences. To all parishioners, I recommend a stay at the convent on any visit to Rome. Its location in Rome's Prati district is absolutely perfect, and easy walking distance to and from the Vatican.

In concluding, I feel we Catholics and Christians in general have a mountain to climb to live up to the deep belief, faith and dedication that it took Catholics, who lived long before us, to have developed and then leave behind such an indescribable treasure trove of heritage and history. For example, in Northern Ireland some of the most serious sectarian violence between Catholics and Protestants has occurred during Holy Week. Although these days it has simmered down to a relative peace, still, tensions rise in a disturbing way, on occasion.

In my own case, two Filipino acquaintances; one being a female ex-work colleague, and another, a male with whom I chat with occasionally, both gave me the same answer, years apart, but nearly identical and word for word, as to why they didn't attend Mass. Their response is not suitable for this article. Personally, I don't mind admitting that I find it very difficult to maintain that exemplary, moral standard that Our Lord Jesus Christ has laid out for us by fulfilling the Covenant of his Father, Our God.

Nonetheless, I must say that when I enter the Lord's House (Our Church) I try my very best to be a polite guest, on my best behavior, and leave all earthy inequity out on the street where it belongs. In the same way, there is a word calumny, that we as Catholics should all be aware. It's so important as a mortal sin to the Church that one can find it's meaning in the Catholic Dictionary. In my opinion, this one meaningful offense has everything to do with how we treat one another, the suffering and hurt it causes, which, at the same time, coincides with Our Lord Jesus Christ's suffering on the Cross. It's all entwined in our Spiritual Realm, folks!

Please, my fellow, faithful Catholics. Do yourselves a great Spiritual favor. Beat a path to Rome, Italy and immerse yourselves in our Church's astounding history and treasures, while giving your head an ecclesiastical workout, along with your soul. Meanwhile, your faith will receive replenishing and healing provided by The Holy Spirit.

Ellsworth Wheeler

Ensimmäisestä Köyliön-vaelluksesta



Kohta on taas Kesä-Heikin aika, jolloin Suomen katolilaiset kunnioittavat kansallisen pyhimyksemme Henrikin muistoa hänen marttyyrikuolemansa paikalla. Ensimmäinen joukko, joka tuon matkan teki vuonna 1951, oli pohjoismainen, ja se aloitti pitkäaikaisen ja yhä jatkuvan perinteen.

Tuosta matkasta on näillä palstoilla ollut virheellistä tietoa, joten haluan hiukan oikaista. Niin pitkä aika kuin ensimmäisestä Köyliön-vaelluksesta onkin, tiedän ainakin kaksi ihmistä, jotka olivat silloin mukana ja ovat vielä hengissä. Toinen olen minä ja toinen on hoivioikeudenneuvos Brit-Marie Ericsson Göteborgista. Meidän kahden yhä kestävä ystävyys alkoi matkaa edeltävästä Pohjoismaiden Academicum Catholicum -yhdistysten kesäkokouksesta Paraisilla. Se oli ensimmäinen Suomessa järjestetty; seuraava ja viimeinen oli Pajulahdessa kymmenen vuotta myöhemmin. Brit-Marie ja minä muuten olemme samanikäiset ja täytämme pyöreitä vuosia melkein samanaikaisesti, ja taustasammekin on yhtäläisyyttä: katolisuu-temme periytyy saksalaiselta äidinisältä.

Tämän sivuaskelen jälkeen siihen, mikä aiemmin tästä matkasta annetuissa tiedoissa on virheellistä.

Matkamme Köyliön ja paluumme Turkuun ei suinkaan jäänyt niin vähälle huomiolle kuin Fideksessä aiemmin on kirjoitettu: että tapahtumasta olisi muistona vain mitätön yhden palstan

leike. Meillä oli mukana Seuran toimittaja, joka kirjoitti oikein kunnan jutun matkastamme. Erityisen innostunut hän oli joukkoomme kuuluvasta ranskalaisesta benediktiinistä, dom Louis Baronista, joka sai hänen tekstissään tuntuvasti sijaa. Tämä oli ajan merkittävimpiä gregorianiikan tuntijoita ja niinpä me saimme kokouksen ohella erinomaista asiantuntijaopetusta. Jäljestäpäin minulle muuten selvisi, ettei toimittaja ollut Seurasta, mutta juttu kyllä oli lehdessä eikä se ole mihinkään kadonnut, vaan on Studiumin arkistossa tallella. Siellä on myös Hufvudstadsbladetissa julkaistu J.G:n artikkeli kokouksesta ja pyhiinvaelluksesta, arvattavasti Jarl Gallenin kirjoittama.

Kun syksyllä 1953 aloitin toimittajanurani Suomen Kuvalehdessä, totesin, ettei Seuran toimituksessa (Yhtyneitten Kuvalehtien toimituskerroksen toisessa päässä) ollut muistamani näköistä toimittajaa. Jutun kirjoittaja oli ilmeisesti toisen ja vähäisemmän lehtiyhtiön palveluksessa ja teki nimimerkillä keikkoja toiselle. Toimittajien palkkataso oli niihin aikoihin – ja vielä pitkään – huono, joten moinen luvaton toiminta oli aika yleistä.

Pyhän Henrikin luodolla ei silloin ollut juuri minkäänlaista alttariviritelmää, joten messun valmistelut veivät ensin aikansa. Lallin jälkeläiset oli silloinkin haastettu paikalle soutuveneineen, joten kuljetuksemme kyllä järjestyi.

Kun sitten vuosien kuluttua aloitettiin vuotuiset Köyliön-vaellukset, olin pitkään mukana, ja kuva niistä on lähinnä isona möykkynä muistoissa. Useimmiten oli yhteneväistä se, että Lallin kolkko henki puhalsi Köyliönjärven silloin äkäisille laineille ja vettäkin ripotteli, joskus enemmänkin. Jostakin sieltä muistojen massasta nousee esiin kolmen Englantilaisen koulun sisaren kauhu, kun heille selvisi, miten luodolle mennään. Sisarisista yksikään ei ollut koskaan ollut minkäänlaisessa vesialuksessa; Atlanttikin oli tietysti ylitetty lentäen. Urheasti he silti alistuivat astumaan venhoon airojen vietäviksi.

Rauni Vornanen

Kesälukemista

KIRKON YHTEISKUNTAOPIN KÄSIKIRJA

Nid. 342 s. KATT 2017.

Hinta 28,-

YOUCAT

Katekismus nuorille

Sid. 300 s. KATT 2017.

Hinta 20,-

katolinenkirjakauppa.net



Ilmoitukset

AC:N KEVÄTRETKEI LOUHISAAREEN AC:S VÅRUTFLYKT TILL VILLNÄS SLOTT

Academicum Catholicumin kevätretki Mannerheimin syntymäkotiin, Askaisissa sijaitsevaan Louhisaaren kartanoon on täynnä! Alla tärkeää infoa osallistujille.



Academicum Catholicums vårutflykt till Mannerheims fädernehem, Villnäs slott är utsåld! Nedan finns viktig information för deltagare.

Aika: la 19.5.2018, klo 9-18. Bussi lähtee Pyhän Henrikin katedraalilta klo 9.00 ja palaa klo 18:n messuun mennessä.

Tid: lör 19.5.2018 kl. 9-18. Bussen åker från S:t Henrikskyrkan kl 9.00 och återvänder kl. 18 före mässan.

Etukäteen maksetun retken hintaan sisältyvät bussikuljetukset, lounas ja opastus Louhisaareessa.

I förbetalt priset ingår busstransport, lunch och guidning på Villnäs Slott.

Matkalla käymme myös katsomassa Lemun ja Pertelin keskiaikaisia kivikirkkoja.

Under resan besöker vi Lemos och S:t Bertils medeltida stenkyrkor.



Lasten ja nuorten kesäleiri kutsuu!


Kesäleirille!

Kesäleiri on tarkoitettu 5-13v. lapsille sekä nuorille ja se pidetään 11.-16.-21.6.2018 Markkulan leirikeskuksessa lähellä Haminaa.

Leirin hinta on 160e/viikko täyshoidolla.

Ilmoittautuminen:
sisar Barbara puh. 040-9644529
tai: sisar.barbara@gmail.com

Tervetuloa mukaan!

 Studium Catholicum

4-DAY SUMMER COURSE

Beginner's Hebrew – a refresher course & The Creation of the Jewish Religion: Sources, Tradition, Innovation

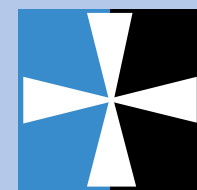
- June 14th–17th, 2018 at the Studium Catholicum.
- The fee is 40 euros.
- The course will be in the evening on weekdays and from morning to afternoon on the weekend.

Information:

lucia.indren@studium.fi
www.studium.fi • Ritarikatu 3 A, Helsinki

Uutuudet ja klassikot – kauppa netistä

katolinenkirjakauppa.net



SUOMEN SAMARITAS-APU

<https://sites.google.com/site/suomensamaritas/>

Verbi Dei sono Schola cantorum



Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

4-DAY SUMMER COURSE :

Beginner's Hebrew - a refresher course & The Creation of the Jewish Religion: Sources, Tradition, Innovation



With Rabbi James Baaden (Sha'arei Tsedek, North London Reform Synagogue, UK)

June 14th-17th, 2018 at the Studium Catholicum
The fee is 40 euros. The course will be in the evening on weekdays and from morning to afternoon on the weekend. Information : lucia.indren@studium.fi

Piknik-päivä ! Picnic Day !

Sunday June 10th, 2018
12.30-15.30 at Kaivopuisto

Helsingin hiippakunta on tulossa yhä kansainvälisemmiksi jo yli 80 kansallisuudellaan. Kokoonnumme tutustumaan toisiimme nyyttäri-hengessä. Tuokaa paikalle vapaasti omien maiden erikoisherkuja.

In the Diocese of Helsinki there are now about 80 different nationalities. Let's get together to know each other. Join the picnic after Mass and bring food specialities from your country of origin.

Singing, bonding, praising, and enjoying the food!

Organised by: The Welcoming Team
More programmes see:
www.studium.fi



TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398

Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline).

Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Maltan ritarikunnalle uusi suurmestari

Maltan ritarikunta on saanut uuden suurmestarin. Toukokuun 2. päivänä 2018 ritarikunnan munkkien, kappalaisten, ritarien ja daamien edustajat valitsivat Fra' Giacomo Dalla Torre del Tempio di Sanguinetton tämän tuhatvuotisen järjestön 80. suurmestariksi.

Seuuraavana päivänä Fra' Giacomo lausui suurmestariavalansa Santa Maria in Aventinon kirkossa. Tilaisuutta olivat todistamassa valinnan tehneen ritarikunnan jäsenet sekä arkkipiispa Angelo Becciu, pyhän isän erityisedustaja. Arkkipiispa Becciuun johdolla vietettiin juhlallinen messu, jonka jälkeen suurmestarin lippu nostettiin Aventinuksen kukkulalla sijaitsevan suurmestarin villan salkoon. Vastavalittu suurmestari astui virkaansa välittömästi, ja hänen ensimmäisiin tehtäviinsä kuului vuosittaisen Lourdes'in pyhiinvaelluksen johtaminen toukokuun alussa. Pyhiinvaellukseen osallistuu vuosittain jopa 1500 sairasta ja vammaista avustajineen sekä 8000 jäsentä.

Suurmestarin virka on elinikäinen. Hänet valitaan ns. professiritareiden eli oikeusritareiden joukosta, jotka ovat antaneet kuuliaisuuden, köyhyyden ja siveyden (selibaatin) lupaukset. Näitä munkkiritareita on koko järjestön 13 500 jäsenen joukossa n. 50. Oikeusritarit muodostavat ritarikunnan ensimmäisen luokan, toinen luokka ovat kuuliaisuuden ritarit, jotka eivät ensimmäisen luokan tapaan ole munkkeja, mutta sitoutuvat erityisen aktiiviseen hengelliseen elämään kirkon yhteydessä. Kolmas luokka on jäsenistöltään suurin ja siihen kuuluvat maallikkojäsenet ovat kunnian ja nöyryyden, armon ja nöyryyden tai mestarillisen armon ritareita tai daameja tai donaatteja. Maltan ritarikunta on jo pitkään ottanut jäsenikseen myös muita kuin aatelisia. Jäsenet sitoutuvat elämään ritarikunnan periaatteiden *tuitio fidei* ja *obsequium pauperum* mukaan eli uskon puolustamiseksi ja hädänalaisten auttamiseksi. Suomessa on tällä hetkellä kolme ritaria (Robert Paul, Tommi Alho ja Benito Casagrande) ja kolme daamia (Marta Benjumea de Togores, Jenny von Knorring ja Eeva Maija Luoma). Lisäksi on kaksi ns. aggregoitua, ulkomaista jäsentä (Roland de Rosière ja Luigi G. de Anna). Kappalaisena toimii Peter Gebara SCJ.



Suurmestari Fra' Giacomo Dalla Torre del Tempio di Sanguinetto.

Suurmestarin on oltava aatelissukua ja hän käyttää ylintä valtaa Maltan ritarikunnassa. Lisäksi hänellä on Pyhän Rooman kirkon kardinaalin ja prinssin arvonimet. Ritarikunnan perustuslaki on kaikkien säädösten perusta. Siltä osin kun ritarikunta tarvitsee muita säädöksiä, niistä päättää suurmestari yhdessä korkeimman neuvoston kanssa. Suurmestari saattaa voimaan asetuksia, vastaa ritarikunnan varoista, ratifioi kansainväliset sopimukset, vastaanottaa suurlähettiläät ja kutsuu koolle ritarikunnan kapitulin.

Ne valtiot, joiden kanssa ritarikunta on solminut diplomaattiset suhteet, tunnustavat suurmestarin valtionpäämieheksi siihen liittyvine kunnianosoituksineen, immuniteetteineen ja oikeuksineen. Suurmestari toimii ritarikunnan hallintorakennuksessa eli Rooman Via Condottilla sijaitsevassa

palatsissa lähellä suomalaistenkin tuntemia Espanjalaisia portaita.

Fra' Giacomo syntyi 9.12.1944 Roomassa ikiaikaisen kreivillisen Italian Trevison Sanguinetto-suvun vesana. Hän valmistui Rooman yliopistosta pääaineenaan arkeologia ja taidehistoria. Hän toimi klassisen kreikan kielen opettajana paavillisessa Urbaniana-yliopistossa. Lisäksi hän vastasi yliopiston arvokkaista kokoelmista toimiessaan ylikirjastonhoitajana ja arkistonhoitajana. Hän on julkaisut useita keskiajan taidehistoriaa käsitteleviä esseitä ja artikkeleita, myös Turun yliopiston Italian kielen osaston Settentrione-sarjassa.

Hän liittyi Maltan ritarikuntaan vuonna 1985 ja antoi munkkilupaukset vuonna 1993. Vuosina 1994–1999 hän toimi Lombardian ja Venetsian prioraatin suurpriorina. Vuosina 2008–2017 hän oli Rooman suurpriori. Vu-

desta 2004 hän on ollut ritarikunnan suorkomentaja, eli toiseksi korkeimmassa asemassa ritarikunnan hierarkiassa.

Kun Maltan ritarikunnan 78. suurmestari, Fra' Andrew Bertie kuoli vuonna 2008, Fra' Giacomo nimitettiin väliaikaiseksi asioidenhoitajaksi eli käskynhaltijaksi kunnes seuraava suurmestari nimitettäisiin. Sama toistui viime vuonna, kun suurmestari Fra' Matthew Festing erosi tehtävästään.

Fra' Giacomon tehtävänä on nyt johtaa maailman vanhinta ritarikuntaa, joka perustettiin yli 900 vuotta sitten. Maltan ritarikunta perustettiin noin v. 1070 tehtävänä huolehtia pyhiinvaeltajista, jotka tarvitsivat hoitoa ja hoivaa Jerusalemissa. Toiminta kasvoi ja heikkojen ja hädänalaisten auttamisen lisäksi ritarit joutuivat puolustamaan uskoa yhä voimakkaammin. Ritarikunta kehittyi sotilaalliseksi organisaatioksi, joka alkuun toimi Pyhällä maalla, myöhemmin Kyproksella, Rodoksella ja Maltalla. Maltalta ritarit joutuivat häädetyiksi Napoleonin vallattua saaren ja päätyivät Roomaan, joka on ollut ritarikunnan kotikaupunki vuodesta 1834.

Ritarikunta siihen liittyvine järjestöineen on maailman suurimpia kansainvälisiä avustusorganisaatioita. Sen piirissä toimii yli 100 000 vapaaehtoista, jotka huolehtivat sairaaloista, parantoloista ja ensiapuasemista eri puolilla maailmaa. Luonnonkatastrofien sattuessa avustusjärjestö on nopeasti paikalla tuomassa humanitaarista apua. Vuonna 2016 yli 1,6 miljoonaa ihmistä hoidettiin järjestön 435 terveydenhoitoyksikössä eri puolilla maailmaa ja lähes 170 000 ihmistä sai apua katastrofialueilla. Tämän lisäksi n. 40 % organisaation projektivolyymistä kohdistetaan siirtolaisuuteen liittyvien terveydenhoitopuutteiden lievittämiseen.

Ritarikunta on itsenäinen valtio ja sen tunnustaa sellaiseksi 107 valtiota. Niihin eivät kuitenkaan kuulu Pohjoismaat. Fra' Giacomon tehtäväksi jää nyt kehittää tätä ikiaikaista järjestöä viime vuosikymmenien aikana tapahtuneiden muutosten mukaisesti, kuten pyhä isä on toivonut. Suomen ritarit ja daamit, joiden suhteen Fra' Giacomo on useasti osoittanut myötämielisyyttä, ruokoilevat Pyhän Hengen johdatusta uudelle suurmestariilleen tämän vaikean tehtävän hoitamiseksi.

Luigi G. de Anna
Käännös Robert Paul